

VAGANT

Спецвипуск

ОРГАН ЧНУ ІМ. ПЕТРА МОГИЛИ

На що очікувати у березні?

3

Подорож автостопом – небезпечно чи вигідно?

5

«Надо говорить человеческим языком»

10

Миколаїв та урбаністика - головні проблеми

15

У цьому номері читайте:

Про головне

- Що відбулося у лютому?

Новини

- На що очікувати у березні?

Університетські бесіди

- Магічне інтерв'ю з
Олександром Філоненко

Корисно студенту

- Правда і міфи про життя в гуртожитку
- «Я за усе своє життя, жодного разу не бачив гамівної сорочки»: Інтерв'ю з лікарем-психіатром
- Робота VS Навчання: чи можна поєднати непоміжне?
- Все у твоїй голові: що таке психосоматика?

Наші люди

- Рок-зірки з Миколаєва
- «Розвивай особистий бренд» або як заробляти в Інтернеті

Спецпроект

- #travellingUkraine
- Кращі додатки для мандрівників
- Топ 7 способів економії у подорожі без шкоди для власного комфорту
- Подорож автостопом – небезпечно чи вигідно?
- Моя перша travel історія

• Про головне

Що відбулося у лютому?

1 лютого - Майбутні студенти та їхні батьки мали змогу познайомитися з університетом та відвідали «Могилянський Profi-fest 2020». Другий такий захід нового формату пройшов досить вдало. Близько 600 школярів з Миколаївської, Херсонської та Кропивницької областей відвідали день відкритих дверей в Могилянці.

7 лютого - Стартувала «школа волонтерів» з допомоги в'язням-жертвам нацизму. Школа діє в рамках співпраці кафедри соціальної роботи, управління і педагогіки ЧНУ ім. Петра Могили, грантового проєкту німецького фонду «Пам'ять, відповідальність і майбутнє», ВБО «Ініціатива заради життя» та Миколаївської обласної організації української спілки в'язнів-жертв нацизму. По закінченню «Школи волонтерів» учасники отримують комплекс знань про історію проблеми, про цю вразливу категорію, базові навички комунікації з представниками цієї категорії, а також сукупність знань та навичок, які спрямовані на комплексну взаємодію з людьми відповідного віку (вікова психологія).

12 лютого - На запрошення GlobalLogic Миколаїв викладачі факультету комп'ютерних наук відвідали офіс компанії. Представники компанії провели інформативну екскурсію офісом, познайомилися з основними проєктами, над якими працюють. Обговорили сучасні технології та мови програмування, які використовуються для створення проєктів.

14 лютого - у ЧНУ імені Петра Могили відбулось святкування Дня святого Валентина. Заходи до Дня всіх закоханих було організовано Культурно-мистецьким центром ЧНУ імені Петра Могили. У холі головного корпусу були розташовані тематична фотозона до Дня всіх закоханих, а також спеціальна дошка, на якій кожен охочий міг залишити свої побажання. В актовій залі університету організували святковий концерт.

17 лютого - Відбувся другий семінар із прикладного аналізу поведінки для роботи з дітьми з аутичним спектром розвитку. Проводить заняття Мелінда Доктер – доктор пед. наук., сертифікований поведінковий аналітик, директор та клінічний доцент Програми з сертифікації поведінкових аналітиків, Університет Лойоли Мерімаунт, Лос-Анджелес, Каліфорнія, США. Курс організовано кафедрою соціальної роботи, управління і педагогіки разом з Науковим дослідно-практичним центром з питань інклюзії та реабілітації ЧНУ ім. Петра Могили.

19 лютого - Відбувся День кар'єри, який зібрав у стінах Могилянки представників різних фірм та компаній, які мають змогу поспілкуватися зі своїми потенційними робітниками – студентами, школярами та іншими зацікавленими мешканцями міста. Організаторами заходу виступили Центр соціально-психологічної підтримки, професійного розвитку та сприяння працевлаштуванню ЧНУ імені Петра Могили на чолі з директором Навчально-наукового інституту післядипломної освіти Ганною Норд. Урочисте відкриття Дня кар'єри пройшло в читальній залі ЧНУ імені Петра Могили. Після відкриття почалось ток-шоу «Свобода вибору», де в інтерактивній формі відбулись знайомство з діяльністю провідних роботодавців, а також презентації компаній та організацій. Друга частина Дня кар'єри проходила у форматі тренінгів, які розкривали спікери – представники провідних організацій міста.

20 лютого - В Могилянці відсвяткували День інституту філології. Для цього представники деканату разом з кафедрами інституту філології приготували святковий концерт. Концепція концерту будувалась на відео, в якому директор інституту відвідує кожну кафедру свого інституту. Таким чином глядачі мали змогу ознайомитись з кафедрами та побачити виступи, які підготували студенти різних філологічних спеціальностей.

• **Новини****На що очікувати у березні?****1 березня**

• Останній день виставки роботів та трансформерів, які увійшли до Книги рекордів Гіннеса (ТЦ «Portal»).

• Найсмачніший забіг (парк Перемоги) – здається, вже час готуватися до пляжного сезону.

• Вечір настільних ігор («Таверна ігор») - якщо ти любиш настільні ігри, то це ідеальний захід для тебе.

2 березня

• «Порко Россо» - легендарний мультфільм на широких екранах!

3 березня

• Salsa + Bachata: Новий набір (Social Dance Club) – саме сьогодні ти можеш безкоштовно записатися на пробне заняття.

4 березня

• Ніколи не пізно дізнатися трохи більше про своє місто. Здається, сьогодні чудовий день відвідати музеї Миколаєва.

5 березня

• Не встигли побачити усі музеї? Розуміємо та виділяємо ще один день на це. Радимо взяти екскурсію!

6 березня

• День стоматолога. Можливо, це натяк, що давно не були на профілактичному огляді?

7 березня

• ЄвроФест: кіно для кожного (Центральна бібліотека імені М. Л. Кропивницького). Обцяємо: відкрийте новий світ кіно.

8 березня

• Найсмачніший забіг (парк Перемоги) та вечір настільних ігор («Таверна ігор») – зробимо ці дві події традиційними?

• Нема крутих вечірок? Mafia Party: костюмована вечірка (Veteran Point)

• Нагадуємо привітати своїх жінок зі святом!

9 березня

• Давайте влаштуємо 3-денний марафон корисних звичок? Один день – одна звичка. Сьогодні розпочнемо з правильного харчування. Геть бургери та піци!

10 березня

• 2 день марафону: приділяємо хоча б 20 хвилин прибиранню (порядок у

домі=порядок у голові)

11 березня

• 3 день марафону: запишіться у зал або в спортивну секцію, в яку хотіли, але ніколи «не вистачало часу».

12 березня

• Прем'єра фільму «Пісня імен» - історія, варта твоєї уваги.

13 березня

• Всесвітній день сну - встановлюємо режим, позбавляємося вед червоних очей!

14 березня

• Вечір настільних ігор («Таверна ігор») - впевнені, що знайшли собі нових друзів там.

• ЄвроФест: кіно для кожного (Центральна бібліотека імені М. Л. Кропивницького) - продовження крутого фестивалю.

15 березня

• Найсмачніший забіг (парк Перемоги) – не забули про обцяну дбати про своє здоров'я? Ту саму, що кожен дає собі на Новий рік.

• Вечір настільних ігор («Таверна ігор») – два круті вечори підряд!

16 березня

• Здається, самий час сходити до зоопарку. А то раптом ти ще не бачив крутих жирафів!

17 березня

• Можеш влаштувати власний кіномарафон з друзями. Жахи чи комедії – обирати тобі.

18 березня

• Хочеш трохи прокачатися в мистецтві? Тоді сходи на фільм «Вінсент Ван Гог – новий погляд»

19 березня

• Третій день підряд з кіно. Чи це не ще один марафон? Прем'єра крутого фільму «Пульс» Так не можна пропустити!

20 березня

• День щастя – самий час провести день з близькими людьми, а можливо, зробити те, що давно хотіли. Навіть можеш дозволити собі посмакувати чимось менш корисним, але дуже смачним!

21 березня

• Давно не були у театрі? Там сьогодні крута вистава – «Приборкання

норовливої».

• Традиційний вечір настільних ігор («Таверна ігор»)

22 березня

• Найсмачніший забіг (парк Перемоги) – тренуйте витривалість.

• Вечір настільних ігор («Таверна ігор», 80 грн з людини) – тренуйте логіку.

• Mafia Party: костюмована вечірка (Veteran Point) – сподіваємося, маєте крутий костюм?

23 березня

• Неймовірний концерт – приїжджає гурт «Один в каное».

24 березня

• Відпочивати – добре, але може варто приділити увагу навчанню?

25 березня

• Сподобалось у театрі? Там сьогодні ще одна крута вистава – «Хозяїн».

26 березня

• Якщо захопилися театральним мистецтвом або не встигли вчора, то можна сходити сьогодні на виставу «Дванадцята ніч». А ще там виходить крутий фільм, про який в цьому номері навіть є стаття. Здогадалися? Так, саме «Мулан».

27 березня

• Найкрутіша подія для тих, хто хоче змінити своє життя та життя міста – MyHackathon (ТЦ «Portal»).

28 березня

• Ще один музикальний вечір з улюбленою групою – «Антитіла». Збирайте друзів, адже разом веселіше!

29 березня

• Не змінюємо звичкам! Найсмачніший забіг (парк Перемоги) та вечір настільних ігор («Таверна ігор»)

30 березня

• Як давно робили щось приємне для сім'ї? Проведіть з ними час, не пожалкуєте.

31 березня

• Проаналізуйте, наскільки цікави ми були ваші дні цього місяця та сплануйте не менш продуктивний квітень!

Олена Соколенко

• Університетські бесіди

Магічне інтерв'ю з Олександром Філоненко

Якщо при слові магія ви уявляєте відьму, яка зловісно хіхікає та кидає курячу лапку в котел із зіллям, а чорний кіт заважає їй своєю балаканиною, то вам потрібно піти на курс «Магія в літературі». Що ж таке справжня магія? Про це ми вирішили запитати у авторки цього курсу Олександри Філоненко, кандидатки філологічних наук і викладачки кафедри англійської філології.

Можете коротко розповісти про ваш курс? Які основні ідеї ви доносите до студентів?

На моєму курсі ми детально вивчаємо художні твори британської літератури XVI–XX ст., які стали основою мого дисертаційного дослідження. В цих творах відкрито чи приховано присутня магія у різних її проявах. Ми вивчаємо не саму магію, а те, як вона репрезентована в літературі, як введення такого концепту у твір впливає на розвиток сюжету та самих персонажів. Знайомимося із законами магичного світу в літературі, з так званими «магічними кодами», які можуть структурувати не лише твори у жанрі фентезі, але приховано з'являтися й в реалістичних жанрах. Знайомимося із магією як з певним типом знання, яке присутнє й далеко за межами літератури і впливає на наше життя значно більше, ніж ми уявляємо.

Тобто курс про магію в літературі – це не лише про відьом, фей та котів, які розмовляють, а щось більше?

Звісно, це щось більше тому, що магія – це те, за допомогою чого люди хотіли й, треба зізнатися, все ще хочуть змінювати свої умови існування у матеріальному світі. У цьому сенсі магія не дуже відрізняється від технології, хоча спирається на інші засади. Магія – це людське бажання покращити своє становище (отримати славу і гроші, кохання, владу, красу), а коти та відьми – це лише "спецефекти". Іноді магія – це альтернативний спосіб зрозуміти світоустрій, але це дуже рідкісне використання, дуже мало людей хочуть досягнути саме цього, зазвичай все значно прозаїчніше. Наприклад, першими магами були шамани, які хотіли допомогти своїм одноплемінникам вповловати бізона чи якусь іншу велику і страшну тварину. Тобто ці магичні ритуали підіймали дух мисливців для ефективнішого виконання їх роботи. Отже, магія – це раціональна практика, а не чари, блискітки та краса. Просто закони цієї раціональності досить відмінні від того, що ми розуміємо під цим зараз.

Вже пізніше люди вирішили, що

можна впливати на світ за допомогою таких символічних маніпулювань і на більш масштабному рівні, ніж просто полювання. У певному сенсі реклама і політична пропаганда – це також магичні маніпуляції свідомістю, що змушують людину хотіти те, що їй непотрібно, вірити в те, що потрібно іншим людям, які шукають влади над душами та серцями людей.

Який зв'язок між літературою і магією?

Ці дві царини пішли від одного витоку — від нашого підсвідомого. Австрійський психоаналітик Карл Густав Юнг надав переконливе раціональне пояснення магії. Вона, як і література, впливає на людину на підсвідомому рівні. Коли ми читаємо твори, дивимося фільми або слухаємо музику, кожен

з нас, в тій чи іншій мірі, перебуває в певному психічному стані, що дає відчуття цілісності створеного світу та нашої єдності з ним, принаймні на короткий час нашого занурення у нього. Ми віримо, що такий світ ніби справді існує. Світ "Зоряних війн" чи "Анни Кареніної" вигаданий, але поки ми дивимося/читаємо, ми віримо в його справжність, яким би фантастичним він іноді не був. Це і є магія мистецтва. Вона допомагає нам на певний час втекти у вигадані світи, пережити емоції та пригоди, які у повсякденному житті більшості людей просто недоступні.

Часто цей стан супроводжується

не тільки відчуттям зв'язку зі створеним світом, а ще й приливом психічної енергії, іншими словами натхненням, що і є тією магичною силою, якою володіють шамани, що змушує їх вірити у свою здатність впливати на перебіг подій. Цією магичною силою володіють і митці, впливаючи на нас своєю творчістю. Цією магичною силою володіє кожен з нас у певні моменти нашого життя. Але володіти такою силою увесь час неможливо, адже це надзвичайно інтенсивний психічний стан. І літературні маги та чарівники добре про це знають – за магію завжди треба платити! Якщо людину надто захопило якоюсь магією (кіно, літератури, комп'ютерних ігор тощо), вона може втратити зв'язок з реальним світом.

Чому, на вашу думку, в період технічної та наукової революції захоплення жанром фентезі таке поширене?

Як би людина не намагалась удосконалити своє життя завдяки технічним засобам, як би не намагалась раціонально пояснювати світ і себе в ньому, але все ж таки людина залишається людиною, із духовними потребами, які не завжди можливо задовольнити лише раціональними поясненнями й матеріальними надбаннями. Завдяки магії літератури чи кіно, кожен може на деякий час втекти від реальності у вигаданий світ. Вище згадане відчуття єдності зі світом робить магію прихистком для нас у важкі часи. Наприклад, у часи Великої депресії в Америці люди дуже активно ходили у кіно дивитися розважальні і веселі фільми з хеппі-ендами – і це їх рятувало від жахиття життя і давало змогу ці жахиття якось потроху долати. Кіно стало таким собі антидепресантом.

Який магичний персонаж ваш улюблений і чому?

Маг Просперо із п'єси Вільяма Шекспіра «Буря». Він звичайна людина, хоч і міланський герцог, без якихось надприродних здібностей, і лише завдяки своїй працелюбності та освіченості він зміг оволодіти магією, наполегливо вивчаючи магичні тексти. Переживши багато поневірянь, які він долав за допомогою магії, головний герой змінюється. Це історія про дорослішання: врешті-решт Просперо зрозумів, що магія – це, звісно, класно, але, в першу чергу, потрібно бути відповідальною дорослою людиною. І завдяки цим психічним змінам головний герой відмовляється від магії, адже тепер він володіє своїм світом і без неї.

Наталія Усенко

• Корисно студенту

Правда і міфи життя в гуртожитку

Студентство - новий етап у житті: нові друзі, пригоди... а іноді нове житло. Крок у невідомість. Дуже часто студенти обирають саме гуртожиток. Та ти ніколи не знаєш, що підстерігає за його не надто новими й чистими стінами, а після розказаних жахів й взагалі сидиш у повній розгубленості.

В той же час хтось інший скаже, що гуртожиток – це обов'язкова школа життя, незабутній час. Кому ж вірити? Тим, хто розповідає про крадіжки й тарганів? Чи тим, хто запевняє, що гуртожиток – краще, що може бути? Читай і роби власний вибір:)

Об'єкт (суп) під охороною!

Перед поселенням в гуртожиток мені не раз розповідали про нахаб, які крадуть з кухні їжу. Відійшов до кімнати по тарілочку, повертаєшся, а насипати немає що. Ні каструлі, ні супнику.

Мій внутрішній скептик казав мені, що це давно забута практика, так ніхто не робить. Їжу у нас дійсно не крали, от тільки були інші приколи. Не знаю, кому могла знадобитись кришка від сковорідки, навіть не уявляю. Та одного разу, повернувшись на кухню, я її просто не знайшла. Були й жартівники, які знімали з плити чайники з ще холодною водою. Ні-ні, вони нікуди їх не забирали, не крали, просто жартували так. Тому вранішній чайок не завжди вдавалося попиту:)

Бонус – додаткові жителі!

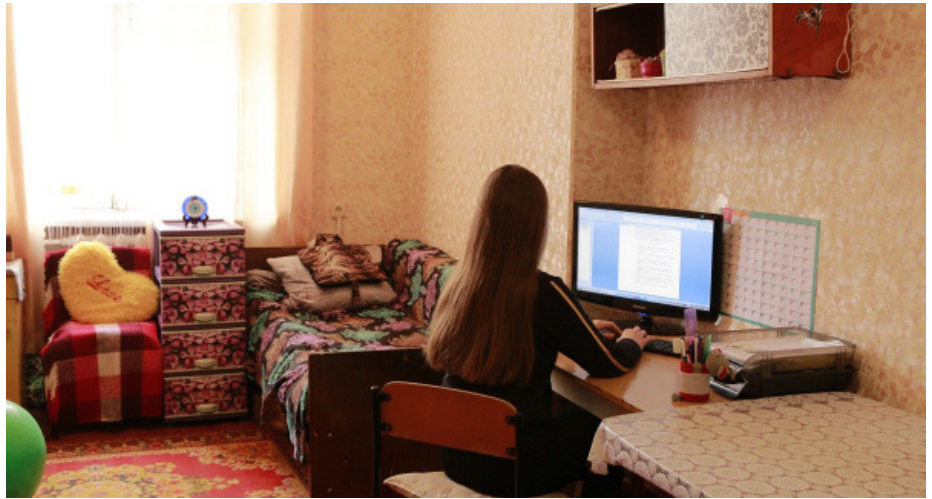
Жах всіх студентів, які тільки поселяються в гуртожиток. Бо міфи про тарганів і гризунів – далеко не міфи. Не секрет, що більшість гуртожитків старі, тому вічна боротьба з небажаними сусідами часто марна. Але не завжди справа у ремонті.

Навіть у новому гуртожитку можна жити у страху, що вночі на тебе щось впаде, якщо не дотримуватися елементарних правил: вчасно прибирати й виносити сміття. Бо й у кімнаті з євроремонтom може завестися будь-що, якщо там буде брудно.

Моє ліжко – моя планета

Цей пункт не міф і не спростування. Це просто про ваш клаптик особистого простору, де ви не лише спите, а й навчаетесь, ділитесь думками з вашими співмешканцями, вішаєте на стіни малюнки/календарики/аркуші з цитатами. Робите все, аби було максимально комфортно і затишно.

Звичайне ліжко справді відчувається як острів, особливо другий ярус. І в ньому багато плюсів – гості не хочуть лізти наверх і обирають простіший шлях – всістися знизу. Ще ти завжди усіх бачиш, і тобі не заважає той, хто залазить на другий ярус (бо це

ти вічно будиш сусіда знизу).

Руки геть від котлет!

Сварки за їжу бувають, якщо зразу не домовитися, як ви ділите продукти. Варто поговорити про це після поселення в кімнату, щоб потім не було непорозумінь, типу «сьогодні з'їмо твоє, а потім кожен своє». І не забувайте, що спільні витрати робити доведеться: мийні засоби, роутер, плата за інтернет, і його величність – холодильник.

Кримінал гуртожитку

Мене попередили заздалегідь, що в гуртожитках інколи крадуть. Спочатку потрібно брати з собою мінімум цінних речей, такий собі похідний набір для виживання. Скажу відразу - особисто у нас нічого не крали, але від друзів з інших гуртожитків чула різні історії. Коли ви заселяєтеся з незнайомими людьми, найцінніше на видних місцях залишати небезпечно, як не крути. Роззнайомтесь, дізнайтесь хто є хто і тоді будьте спокійні. І коли всі виходите з кімнати, не забувайте її замикати! Не спокушайте злодіїв.

Навчання будь-де, але якомога далі від гуртожитку

Гучна музика, з кухні доноситься гуркіт і брязкіт, а сусіди по кімнаті ведуть надважливу дискусію про крутий фільм. І це не міф. В гуртожитку майже ніколи не буває тихо, хіба що вночі, або на вихідні, коли студенти роз'їжджаються додому. Навіть до цього звикаєш і вже не уявляєш життя без метушні та гамірної молоді.

Вчитися, звичайно, в такій атмосфері важко. Точніше, сконцентруватися на навчанні, бо хочеться з усіма потеревенити й посміятися (або вбити). Та ми знаємо, що вихід є завжди – можна домовитися з друзями в кімнаті, щоб вони дали вам шанс не отримати на екзамені двійку. Вони зрозуміють, бо рано чи пізно їм самим знадобиться тиша. Якщо ви можете навчатися після 11 вечора, то це дуже класно. В цей час комендант і

люди, що відповідають за порядок на поверсі, не дозволяють зчиняти хаос.

В гуртожитку не жив – студентського життя не бачив

Гуртожитку боятися не варто, бо він загартовує, робить нас самостійними, допомагає швидше звикнути до нового життя і знайти вірних друзів.

Це виклик для кожного, хто звик до домашнього комфорту. Ви навчитесь готувати, правильно розпоряджатися своїм бюджетом, налагоджувати комунікацію з людьми. У вас часто будуть гості, і не лише за запрошенням.

Головна людина в гуртожитку – це комендант

Це дійсно так. З комендантами краще дружити, адже це цар і Бог усього гуртожитку. Саме комендант вирішує, кого в яку кімнату поселити. Він знає репутацію кожного мешканця, тому в разі конфлікту студента з адміністрацією гуртожитку чи вузу за ним залишають останнє слово.

Загальновідомо, що із гуртожитку можна вилетіти за бійку, п'яний бешкет і інше хуліганство. Але насправді для відрахування достатньо і дрібної провини. Так, наприклад, зберігання і використання електричного чайника є грубим порушенням правил внутрішнього розпорядку та протипожежної безпеки, а значить, може бути підставою для адміністративних санкцій відносно студента.

Тому, як би важко вам не було знаходити спільну мову з комендантом, постарайтесь ніколи з ним не сваритися, а він завжди піде вам назустріч. Та якщо у вас все ж таки є електроприлади в кімнаті, краще ховайте їх, аби не було ніяких проблем.

Головне, запам'ятайте золоту заповідь гуртожитківця: «Не пожалкуй солі для сусіда свого, але запитай, з якої він кімнати, щоб потім попросити щось у нього» :)

Анастасія Жернова

• Корисно студенту

«Я ЗА УСЕ СВОЄ ЖИТТЯ, ЖОДНОГО РАЗУ НЕ БАЧИВ ГАМІВНОЇ СОРОЧКИ»: ІНТЕРВ'Ю З ЛІКАРЕМ-ПСИХІАТРОМ

У наш час психічне здоров'я належить до числа найбільш серйозних проблем, що стоять перед усіма країнами, оскільки в той чи інший період життя такі проблеми виникають принаймні у кожній четвертій людини.

Якщо щось трапиться, ви б звернулися "на Володарського"? Швидше за все, ні: позначаться пост-радянський менталітет та відсутність доступної інформації.

Психіатрична лікарня - одна тільки назва цієї установи у багатьох викликає неприємний жах. в інтерв'ю з Ігорем Грасевичем лікарем-психіатром Миколаївської обласної психіатричної лікарні ми спробували дізнатися більше та розвіяти кілька поширених міфів.

Як зрозуміти, що тобі необхідно звернутися до лікаря?

Ну, важко зрозуміти. Людині складно, для неї, якщо виникають якісь психічні розлади, він це сприймає як реальність, тому дуже часто хворі до нас не звертаються, а звертаються їх родичі. Для хворих, усе те що вони бачать та чують, вони це сприймають як реальність, а не як свою хворобу. Інколи, самі хворі не можуть зрозуміти, потрібно їм звертатися, чи ні.

А якщо не такі важкі випадки, як галюцинації, а депресії, неврози?

Депресії, неврози: люди звертаються, коли вони відчують, що їм погано, а депресія – це коли людині погано. Невроз – це коли він не спить, коли виникають якісь страхи, занепокоєння, тривоги, це змушує людей звертатися до лікаря. Вони звертаються. Не буде ж людина з депресією страждати якийсь час.

Просто мені траплялись випадки, коли люди страждають, але все одно не йдуть до лікаря.

Ну не йдуть, тому що чогось побоюються

Коли до вас приходять підлітки, чи вважаєте ви їх проблеми надуманими?

Багато які проблеми надумані, але це проблеми підліткового віку. Вони входять до клініки нормальної людини. У підлітків існує так званий "підлітковий максималізм" - коли якась річ, незначна у реальності, зводиться в абсолют, якщо це дружба, то це дружба абсолютна, якщо зрада, то це страшна зрада, якщо це любов – це любов до смерті, розумієте?

Як ви до цього ставитеся, як пропонуєте вирішувати ці проблеми?

Ну пояснювати, це з часом проходить. Молодість з часом проходить - це

недолік, який дуже швидко проходить, людина стає дорослою і починає дивитися на речі зовсім інакше. Головне – цей період, коли він особливо переживає з якихось питань, щоб він не зробив нічого необдуманого, непоправимого.

Що ви думаєте про стигматизацію психічно-хворих в суспільстві, чи потрібно з цим щось робити і що?

Захворіти може будь-хто, і у будь-кого може хтось захворіти, якщо не він, то його родич. І відноситися ось так от... ну розумієте, страх перед психічно хворими людьми, це як пережиток.

Потрібно чи щось з чим робити і що?

Треба, і в цьому нам повинні допомогти засоби масової інформації, журналісти які висвітлюють цю тему, ця тема повинна підійматися в газетах на телебаченні, на радіо, на лекціях. Ось заради цього я з вами і розмовляю, коли в мене купа справ, так, тому що

ця проблема нагальна, її потрібно вирішувати.

Декілька років тому, років 10 назад особисто я цікавився, якщо взяти процентне співвідношення правопорушень здорових людей, і правопорушень які зробили психічно хворі люди (у нас якась кількість стоїть на обліку людей, з важкими психічними захворюваннями) і ось це співвідношення від усієї кількості населення міста, процент правопорушень проти особистості... психічно хворі люди в п'ять разів безпечніші ніж здорові. Психічно хвора людина більш небезпечна для себе ніж для оточуючих.

Багато людей бояться звертатися через страх затаврувати своє майбутнє. Поширений міф про те, що якщо ти перебуваєш або колись перебував на обліку в психіатричній лікарні, то ти не зможеш отримати хорошу роботу, водити машину і будеш мати справу з іншими обмеженнями в своєму повсякденному житті через "довідки". Можете підтвердити або спростувати?

Обмеження в роботі вирішує не сам факт того, чи є людина на обліку чи

ні, а факт його хвороби, якщо йому за хворобою не можна водити авто, або біля обертаючихся предметів, або на висоті, у нього можуть бути приступи, втрата свідомості, значить йому не можна там працювати. Не тому, що він на обліку, а тому що в нього така хвороба.

Пам'ятаєте, декілька років тому один пілот в депресії вирішив здійснити самогубство і врізався в Іспанії в скелю, вбивши себе і усіх пасажирів на борту. Це каже про що, якби він пройшов психіатричний огляд і була виявлена ця депресія, йому би заборонили пілотувати літаком. Точно так як у депресії неможна водити авто, тролейбуси, потяги, давати зброю в руки. Є психіатричний облік, який може обмежувати різні функції соціальні і бажання людей, але це об'єктивна реальність, точно так, як сліпий не може водити авто. Це не вина цих людей, це їх біда, що вони захворіли.

При лікуванні можна обійтись лише пігулками, або лише спілкуванням з лікарем?

Ні, ні. Лікування повинно бути комплексними, особисто якщо брати психічно хворих людей. Наприклад якщо у людини справді там зуб болить, так він може пігулками обійтись, там психотерапія не потрібна. Потрібно просто приймати пігулки від гіпертонії, від стенокардії. А якщо говорити про психіатрію, реабілітація хворих, їх одужання повинно включати і соціальні питання, які не обмежуються лише прийомом пігулок.

Чи можлива примусова госпіталізація? В яких випадках?

Якщо людина, згідно з законом про психіатрію, за станом психічного здоров'я несе реальну загрозу своєму життю та життю оточуючих, то він підлягає госпіталізації. Якщо хворий не підписує згоду на госпіталізацію, то медична установа направляє документи до суду, і суд вже дозволяє, або не дозволяє... якщо суд вважатиме, що людина насправді потребує лікування

Які ви знаєте поширені міфи? Чи можете ви їх спростувати?

Ви знаєте, я зазвичай розчучуюсь як кінематограф показує психіатричні лікарні. Якийсь коридор, лампочки висять, грати усюди. Так, у багатопверхових лікарнях повинні бути грати на вікнах. Але якщо ви зайдете в нашу лікарню і походите по відділенню, не розмовляючи з хворими(бо так стане зрозуміло, де ти знаходишся), ніколи не скажеш, що ця чимось відрізняється від інших лікарень.

• Корисно студенту

Тобто ніяких гамівних сорочок на кожному кроці?

Та ні, навіщо? Гамівні сорочки мали місце бути тоді, коли не було нейролептиків, медикаментів. Нажаль, була практика коли людей і водою обливали, і в простирадла загортали, ну це було тоді, коли не було медикаментозного лікування. У нас зараз просто необхідності в цьому немає. Одна справа, що навіть немає можливості. Щоб когось одягти в гамівну сорочку,

умовно, потрібно два санітара та дві санітарки - це не така проста справа. У нас немає взагалі такої кількості працівників. За весь час який я працюю в лікарні, після закінчення мед інституту, з 85 року, я за усе своє життя, жодного разу не бачив гамівної сорочки, чесне слово. Зав'язки, якими тимчасово фіксують у ліжках, щоб можна було поставити крапельницю, щоб людину можна було полікувати, щоб вона, наприклад, не билася головою об ліж-

ко - так прив'язують - це правда, але їх прив'язують рівно на стільки, щоб можна було зробити якусь медичну процедуру. Бо якщо всі будуть сидіти у нього на ногах, а у нас максимум три-чотири людини у ночній зміні, а хворих буває 60 і 70, і якщо всі будуть займатися одним хворим, то інші будуть взагалі без нагляду.

Стефан Ленц

Робота VS Навчання: чи можна поєднати непоєднуване?

Існує міф, що у студентів завжди є дві проблеми - сесія та гроші. Сьогодні ми поговоримо саме про останнє. Чи можливо вчитися і працювати одночасно?

Робота і навчання тягне за собою безліч обов'язків для студента. Це не легко поєднати, але багато студентів роблять це. У більшості випадків вони працюють тільки неповний робочий день, тому можуть зосередитися на навчанні. Секрет маніпулювання багатьма обов'язками та завданнями — управління часом. Студенти повинні знати, що слід розставити пріоритети.

Якщо вони не можуть впоратися з ситуацією, їм доведеться відмовитися від одного з двох: або піти з роботи, або припинити навчання, поки студент не накопичить достатньо грошей.

Фінансові питання є центральною проблемою. Це пов'язано з тим, що майже всім студентам постійно не вистачає коштів, і їм доводиться шукати способи фінансувати своє житло, харчування і, звичайно ж, розваги. Для цього потрібно йти безпосередньо на роботу, але де знайти час на неї? Адже треба відвідувати університет, а після нього потрібно опрацьовувати матеріал отриманий на лекціях.

Якщо вам потрібно зводити кінці з кінцями, вам доведеться вчитися дуже багато та дуже швидко в короткий проміжок часу. Ви можете допомогти собі, ретельно плануючи свій час. Виконання обох завдань може призвести до фізичного виснаження, адже в основному графік роботи може збігатися не тільки з навчальним розкладом, але також це можуть і нічні зміни, студенти взагалі можуть не спати або спати дуже мало.

Деякі викладачі негативно ставляться до вторинної зайнятості студентів, вважаючи, що вона буде позначатися на навчанні. Інша думка часто буває у викладачів-практиків, які працюють на підприємстві та пару раз в тиждень ведуть у вас профільні дисципліни.

У таких викладачів

можна спокійно відпроситися з пари, а потім закрити пропуски додатковими виступами, доповідями тощо. Ви знаєте звичай своїх викладачів, тому, перш ніж привселюдно оголошувати про те, що ви працюєте, подумайте, а чи не вийде це вам потім боком.

Але є варіант, коли робота є плюсом і не сильно відбивається на успішності вас, як студента. Це робота безпосередньо за професійним спрямуванням.

У такому випадку схвалення ваших викладачів ви точно отримаєте, адже це дуже корисний досвід, який надалі тільки допоможе вам, таким чином у вас буде відразу теорія і практика.

У будь-якому випадку вам потрібно жити, а це значить працювати. Тому я хочу запропонувати вам кілька методів, які допоможуть встигати все і просто не зійти з розуму.

1. Скорочитання

Мабуть, найбільший виклик при навчанні та роботі — це бути в курсі програми. Якщо ви вже працюєте, ви розумієте, що на вивчення матеріалу часу дуже мало, але вам потрібно буде багато читати. Більшість людей не розуміють, що читають досить повільно, але є можливості навчитися скорочити. На Youtube існують відеороли-

ки, які навчають вас.

2. Розподіляйте час

Однією з найбільших проблем роботи та навчання є управління великим навчальним навантаженням. Вам потрібно ретельно спланувати час, коли і як ви збираєтесь вчитися. Один з потужних методів управління вашою навчальною програмою — систематично розподіляти читання та навчання на ретельно пропорційні періоди. Таке розбивання на невеликі, керовані шматки не дає вам панічного режиму, коли ви змушені читати сотні сторінок за одну ніч.

3. Час — золото

Кожна хвилина на вагу золота: витрачайте свій час правильно, коли ви їдете на роботу чи стоїте в черзі у магазині. Ці моменти можна легко перетворити на мікроуроки. Використовуйте свій смартфон, наприклад, можна завантажити підручники на телефон та читати їх, лекції на будь-які теми можна знайти на YouTube і переглядати їх у вільний час. Також великий маст-хев — аудіокниги. Їх можна слухати коли завгодно та паралельно займатися іншими справами. Не варто недооцінювати силу маленьких моментів. Кілька хвилин тут і там швидко додаються до години.

• Корисно студенту

4 Обирайте свою жертву

Для того, щоб успішно використовувати час, вам доведеться піти на деякі жертви. Треба буде кожен день обирати. Наприклад, замість того, щоб витратити 40 хвилин на соціальні медіа, витратіть 40 хвилин на вивчення лекційного матеріалу. Але не відмовляйтеся від таких речей, спілкування з сім'єю чи тренування, оскільки вони є важливими для здорового балансу між робочим та особистим життям.

5. Відпочинок

Хтось колись сказав, що «свята ми влаштуємо собі самі». Те ж саме

можна сказати й про вихідні.

У кожного з нас бувають такі моменти, коли ми розуміємо, що нам все набридло, ми нічого не хочемо і нам потрібно відпочити. Ігнорування таких поривів загрожує апатією і депресією, так що не дуже захоплюйтеся вихідними не по календарю, але влаштовуйте їх собі, коли відчуваєте в цьому гостру потребу: візьміть відгул на роботі та прогуляйте навчання. Вільний час проведіть так, як вам хочеться: поспіть, погуляйте або займіться тим, що вам подобається. Після такого позапланового вихідного ви наберете сил

і зможете працювати і вчитися більш продуктивно.

Підбиваючи підсумки можна сказати одне: поєднувати навчання та роботу можливо, але вам доведеться піти на величезні жертви. Це вимагає стратегічного використання свого часу, відданості та жертвності, але якщо ви готові докласти зусиль, ви можете досягти успіху. Працювати чи ні - вирішувати тільки вам, у будь-якому випадку все можливе.

Єлизавета Нікіфорова

Все у твоїй голові: що таке психосоматика?

Горе від розуму — сьогодні ми поговоримо саме про це. Я думаю, ви чули про психосоматику. Термін «психосоматика» відноситься до реальних фізичних симптомів, які виникають або залежать від розуму й емоцій, які приводять до стресу. Депресія також може сприяти розвитку психосоматичних захворювань, особливо коли імунна система організму ослаблена із-за сильного стресу.

Поширеним твердженням є те, що психосоматичний стан є уявним або «все у твоїй голові». Насправді, фізичні симптоми психосоматичних станів реальні й потребують лікування, як і будь-яка інша хвороба. Вона може проявлятися по-різному, починаючи від звичайної закладеності носа, закінчуючи онкологічними проблемами. Розберімося: із-за чого взагалі з'являється ця хвороба?

Коли тіло рухоме і здорове, то і психіка динамічна. Якщо ж людина веде малорухливий спосіб життя, у неї порушений режим сну і відпочинку, стрес та інші фактори будуть впливати. Це може проявлятися у вигляді втоми, депресії та низької стресостійкості. Пригнічений стан потім може перерости в якесь захворювання. Де тонко, там і рветься.

Найпоширеніша причина — стрес. Можливо, ви не особливо замислювалися про його прояви. Фізичні ознаки стресу можуть відрізнятися в залежності від статі. Наприклад, жінки часто повідомляють про такі симптоми, як втома, попри достатню кількість сну, дратівливість, здуття живота і зміни менструального циклу. Ознаки та симптоми стресу у чоловіків, з іншого боку, частіше включають біль у грудях та підвищений кров'яний тиск.

Як стрес може впливати на наше здоров'я? Насправді є різні види стресу, деякі з яких можуть бути позитивними. Якщо вам коли-небудь подобалися гострі відчуття або ви відчували почуття хвилювання і задоволення від

завершення проекту, ви випробували «хороший» стрес. З іншого боку, якщо ви коли-небудь відчували серйозну втрату, пережили великі зміни в житті, ви також знаєте, що таке «поганий» стрес. Наприклад, якщо ваша спина завжди була вашою фізичною проблемою, ви можете помітити, що біль посилюється при стресі. Деякі люди вважають, що коли вони знаходяться в стані стресу, у них більше шансів підхопити застуду чи грип.

Можна сказати, що всі події проходять через наші легені. Процес взаємодії з зовнішнім світом пов'язаний з диханням. Коли ми здорові, ми дихаємо ритмічно, наш вдих і видих приблизно рівноцінні. Відчуваючи стрес — завмираємо, наше тіло скуто, стисло. У нас збивається ритм внутрішніх органів. При стресі людина не може вдихнути на повні груди. В результаті страждають легені, печінка, нирки, а також серце. Головні болі — показник того, що людина не переварює інформацію. З тієї ж причини виникають спазми шлунка і проблеми шлунково-кишкового тракту. Американський психоаналітик Франц Александер вважав, що підвищений тиск, серцево-судинні захворювання, мігрень, артрити, діабет і захворювання щитоподібної залози — результат придушення агресії й стримування гніву

Назріває питання, якщо все з'являється із-за стресу, потрібно тоді уникати негативних емоцій?

Однозначно, ні. Почнемо з того, що це нереально. Емоції — це важлива інформація про те, як ми реагуємо на зовнішній світ, не можна не звертати на них уваги. Гнів або злість допомагають нам мобілізуватися. Ці емоції створені для того, щоб руйнувати перешкоди. Якщо у нас немає гніву чи ми боїмося з ним зустрітися, або гальмуємо його, то будемо пасивними, млявими. Вважається, що люди, які відкрито говорять про свої емоції, зазвичай здоровіше, ніж ті, хто їх затискає.

Як упоратися зі стресом?

Говорити про це.

Коли ви відчуваєте себе погано, зробіть перерву, щоб подзвонити другу чи близькій людині та розкажіть про свої проблеми. Якщо для вас телефонувати — не варіант, то поговоріть із самим собою. Не турбуйтеся про те, що ви здаєтеся божевільним — просто скажіть собі, чому ви відчуваєте стрес, що вам потрібно зробити, щоб уникнути його, і найголовніше пам'ятайте, все буде добре.

Більше сміху.

Сміх виділяє ендорфіни, які покращують настрій і знижують рівень гормонів, що викликають стрес. Сміх обманює вашу нервову систему, робить вас щасливими. Ви можете подивитися комедію і при цьому їсти апельсини або шоколад, ці продукти підвищують гормон, який відповідає за гарний настрій.

Час сну.

Всі знають, що стрес може привести до втрати сну. На жаль, недолік сну також є основною причиною стресу. Це порочне коло змушує мозок і тіло виходити з ладу і тільки погіршується з часом. Вимкніть телевізор раніше, приглушіть світло і дайте собі час відпочити перед сном. Це може бути найефективніший антистрес.

• Корисно студенту

Стрес — невіддільна частина життя, але це не означає, що ви повинні її ігнорувати. Занадто сильний стрес без лікування може викликати потенційно серйозні проблеми з фізичним і психічним здоров'ям. Доброю новиною є те, що в багатьох випадках стрес можна подолати. З деяким терпінням

і декількома корисними стратегіями ви можете зменшити його. Що робить людина, яка не хоче захворіти? Вона починає займатися спортом, підтримує себе, а якщо постійно жити в страху, організм буде більше схильний до захворювань. Багато залежить від психічної установки. Хвороба — це

відмова від руху вперед, і для когось вона теж стає сенсом життя. У нашому організмі є всі необхідні ресурси, і ми самі відповідальні за свої психічний стан і здоров'я.

Єлизавета Нікіфорова

• Наші люди

Рок-зірки з Миколаєва

В Україні є багато рок-гуртів: хтось маловідомий, а когось знає практично кожен українець. В нашому місті рок-культура має свої таланти. «White Sunday», «Крестный отец», «Соседи стерпят», «Cherry-Merry» — всі ці групи є вихідцями з Миколаєва. У цій статті ви дізнаєтесь саме про останню.

Творчий шлях «Cherry-Merry» розпочався наприкінці 2009 року. Гурт наразі має трьох учасників: менеджер, басист — Микола Колков; барабанщик, вокаліст — Андрій Носенко; гітарист, вокаліст — Артемій Денисенко та ексучасники групи фронтмен Олексій Кікоть та перший гітарист Олександр.

Спочатку була ідея створити новий рок-гурт у Миколаєві, який поєднає у собі мелодичний британський Indie і наполегливий американський Grunge (так званий «гаражний рок»).

Творцями гурту виступили басист та перший гітарист. Стартували пошуки однодумців. Це мали бути драммер і яскравий фронтмен. Хлопці, переглянувши багато вакансій, взяли до групи Андрія та Олексія, які змогли визначити мелодійне звучання і сформувати імідж групи. До кінця року хлопці проводили репетиції, тренуючи свою майстерність. Все це мало кодову назву «Антайтлед».

Чому саме Cherry-Merry? В одному з інтерв'ю на сайті «Київський Рок Клуб» менеджер та басист гурту зазначив: «Першому гітаристу хотілося, щоб у назві було слово Cherry, ми сіли та почали в Lingvo вибирати словосполучення. Cherry-Merry нам сподобалось одразу! Сподобалося звучання словосполучення та його значення! Наша розкута, недбала, активна поведінка на сцені дуже підходила». Узгодивши остаточну назву гурту, у 2010 році хлопці почали свою діяльність як гурт. Вони писали музику, та доводили свою пісню до ладу, експериментуючи

зі звучанням.

Що наштотувало гурт грати саме інді-музику? На це питання хлопці дали таку відповідь: «Підступи і негативні впливи розпущеного Заходу! Мені завжди, скільки себе пам'ятаю, британський рок подобався. Тим більше, з появою нових інді-банд відбувся певний «рیمейк» класних тем 70-х, але в нових сучасних, доступних сучасному вуху аранжуваннях.» — Андрій Носенко. «Давно слухав таку музику і дивувався, чому її досі не грали! У нас з'явилися музичні кумири, на яких хотілося рівнятися.» — Микола Колков.

Ким захоплювалися хлопці у дитячі та підліткові роки? Свого часу «Toxicity» System Of A Down спонука-

вдбулася у прямому ефірі телеканала Star. Сьогодні він ретується на декількох музичних станціях. У 2014 році світ побачив студійний альбом «Listen loud!», який став дебютною платівкою. Ця подія привернула велику увагу до групи й зробила її найпопулярнішим рок-гуртом Миколаєва нашого часу.

Цього ж року вийшов новий кліп на трек «Que pasa» (концертний відеозапис). У травні 2015 відбувся реліз синглу «Coosa Coolah», а також кліп, який отримав високу оцінку в ЗМІ. Гурт презентував кліп на пісню «Braces» у 2016 році.

В період з 2012-2014 роки «Cherry-Merry» взяли участь у ряді масштабних українських фестивалей, головні з яких: «Захід», «The Best City.UA», «Файне Місто», «Respublica», «Рок-Брама», «Рок у майбутнє».

Дуже важлива подія для групи відбулася 6 жовтня 2018 року. «Cherry merry» з'явилися в ефірі СТБ на телешоу «Х-фактор» (дев'ятий сезон, шостий кастинг). За виступ з найвідомішим на цей час треком «More Fire» хлопці отримали чотири «так» від суддів та приємно вразили їх. На офіційній сторінці гурту в Facebook «Cherry-

merry» написали: «Комплементи від Олега Вінника мріють отримати мільйони українських жінок, але отримали їх ми! Всі судді сказали "так" і пропустили нас на «Х-фактор»... зустрінемося у тренувальному таборі».

У листопаді 2018 року відбувся тур по Румунії - шість шалених концертів у різних містах. Не змінюючи традицій, кожні пів року Cherry-Merry роблять концерт у своєму рідному місті Миколаєві. Останній був у квітні 2019 року. Сьогодні гурт займається написанням нових пісень для майбутнього альбому. Вже зараз на Youtube каналі доступно два абсолютно нових треки.

Олена Левицька

ла Артемія навчитися грати на гітарі. Микола ж запоем слухав White Stripes і The Subways. Вони відзначають Arctic Monkeys, Foster The People, Cage The Elephant, Kasabian (Андрій окремо виділив «48:13»), з українських команд - We Are !!, Fontaliza, One-Eyed Pirates, 5 Vymir, Broonets Shoot Blondes, Onuka і Роллікс.

Перший EP гурту під назвою «We'll blow your doors out!» вийшов у 2011 році, він складався з 9 треків. Цей альбом вбирав в себе весь напрацьований матеріал за рік. Далі у 2012 вийшов сингл під назвою «Rock'n'Rolla» та відеокліп на нього. Запам'ятався трьома запальними хітами 2013 рік: «Britannic», «Talking», «More Fire». На останній зняли кліп, презентація якого

• Наші люди

«Розвивай особистий бренд» або як заробляти в Інтернеті

Олександра Орлова - 21 рік, власниця SMM-агентства «Orlova group», а також блогер (21,6к підписників). Як стати успішною бізнес-леді у 21 рік та чому важливо розвивати власний бренд?

-Де ти навчалася? Чи пов'язано це з тією справою, якою ти займаєшся зараз?

Я вчилася на системного адміністратора, це пов'язано десь дуже віддалено. Наприклад, я знаю основи фотошопу. Це те, що зараз мені дійсно потрібно. Ще я знайшла там свою команду. На цьому все, мабуть.

-Освіта потрібна зараз?

(Сміється). Освіта потрібна, безумовно. Але я вважаю, що часто курсів, які тривають 2-3 місяці, вистачає. Потім треба вчитися на власному досвіді. Це дає більше практичної користі, ніж навчання в університеті. Мені моє навчання не дало майже нічого. Я звідти втікла просто, коли тільки з'явилася така можливість.

-Як ти прийшла до створення власної агенції? Як дізналася власне про SMM?

Я завжди казала, що не хочу працювати. З дитинства повторювала, що хочу лежати на дивані та не вставати так рано до школи. Від початку я шукала дистанційну роботу, це були групи в популярній тоді соц.мережі «Вконтакті», я була адміністратором. Працюючи, зрозуміла, що не обов'язково ходити працювати на завод, як мої батьки, можна просто постити і отримувати 3-4 тисячі на тиждень (були й такі суми!). Тобто на Інтернеті можна заробляти, це дійсно працює. Так співпало, що в той час в мого знайомого (зараз це мій хлопець) був бізнес. Я запропонувала йому спробувати на його бізнесі smm, все вийшло. Не відразу звичайно, були свої нюанси, але врешті-решт я дуже задоволена нинішнім результатом.

-Наскільки велика конкуренція smm у Миколаєві?

Дуже велика. Smm просто на кожну кроці. Крутих агенцій десь 3-4, реально класних з сильними кейсами. Але я не боюсь, це величезна ніша. Ми підтримуємо один одного, допомагаємо. Це дружня атмосфера.

-Важко було зібрати свою команду? Як ти їх знайшла?

Спочатку ми працювали безкоштовно. Це були мої одногрупники, з якими усе це починали. Пізніше зіграв вже особистий бренд. Те про, що я завжди говорю: якщо тобі 15-18 років, активно розвивай власний бренд, адже це надає можливість зібрати навколо себе

крутих людей безкоштовно, які будуть горіти твоєю ідеєю, бо це ти!

-Складно в такому віці бути керівником?

В такому віці бути керівником - круто! Є складнощі, деякі з моєї команди старші за мене. Але тут питання «ментального віку»: я відчуваю, що десь я мудріше, серйозніше. Пропрацювати певні моменти допомагає психолог.

-В чому саме тобі допоміг психолог?

Перш за все, це панічні атаки. Тільки за допомогою психолога я їх позбулася. Другий важкий момент зараз - мені здається, що я не варта певних своїх досягнень, що вони незаслужені. Наприклад, я взяла 4 проекти ЗА ДЕНЬ, але я просто не можу себе за це похвалити. У всіх є патерни поведінки. Наприклад, кожного ранку ти встаєш

п'єш ранкову каву і думаєш, чому життя таке нудне. Але ми не уявляємо іноді, що для того, щоб життя пішло інакше, іноді достатньо перестати пити ту каву. Психолог потрібен, адже будь у кого є певні проблеми та зажими. **-Яка найближча ціль агенції?**

Найближча ціль - це 50 проектів та структура агенції. Тобто ми хочемо більшу кількість проектів, а для цього потрібно створити агенцію повного типу - з дизайнерами, декількома копірайтерами тощо. До цього кроку я зараз впевнено йду. Особисто моя ціль - це відпочити на Балі, прям моя мрія зараз! Люди настільки там інші, що я дуже хочу отримати такий досвід.

-Гроші змінюють людей?

Так, в кращу сторону. Коли у людини є гроші - є можливості. Вона може дозволити собі похід до психолога, розібратися зі своїми проблемами, не б'ючи так сильно по кишені. Можуть розвиватися в новій сфері чи відкрити власний продукт. Чесно, я ще не бачила людей, кого гроші змінювали в поганій бік. Чула багато таких історій, але мені люди такі не траплялися.

-Ти жила певний час у Києві! Що ти там зрозуміла й чому повернулася?

Багато заробляти й розвиватися можна всюди, а я їхала саме за цим. Повернулася, зрозумівши, що це не питання міста, взагалі. По-друге, це мегаполіс з заторами та метро, які я ненавиджу. Для мене це величезний дискомфорт, адже я людина маленького міста. І по-третє - це особистий бренд. Я прагну визнання, яке в Миколаєві я отримую, а в Києві поки що ні.

-Ти можеш назвати себе інфлюенсером? Коли ти взагалі зрозуміла, що ти блоггер?

Так, в деяких продуктах я можу назвати себе саме інфлюенсером, це правда. Я зрозуміла, що я блоггер, коли це почало впливати на моє життя. Тобто я багато речей можу отримати по бартеру і це круто. Від моєї думки дійсно щось змінюється. Наприклад, я за екологію і не використовую одноразові трубочки. Я знаю, що після мене десь 20 людей також не будуть їх використовувати.

-Чи правда, що миколаївські блогери занадто нахабні?

Якщо б я не працювала в цій сфері, я б також так думала. Але люди просто не вміють з ними працювати. В Миколаєві на рекламу досить низькі ціни, тому про нахабність мова не йде. Важливо прописувати технічне завдання, тобто по діям розписати, що повинен зробити і сказати блогер у вашій рекламі.

-За що ти так любиш Миколаїв?

В нас немає заторів, немає цієї метушні. Тут крутий бізнес, не гірше, ніж в Києві. В плані трендів ми дуже швидко розвиваємося. Багато плюсів, якщо подумати. Навіть дешева робоча сила для мене (як для роботодавця) - величезний плюс.

-Чи можна поєднувати навчання і роботу?

Так, я поєднувала, причому в мене були тільки високі бали. Фріланс - це зараз тренд, до речі. При цьому це не заважає навчанню, якщо подумати. Молодь може на цьому заробляти.

-Які три поради ти можеш дати наостанок нашим студентам?

Розвивайте інстаграм - це перше. Якщо є гроші, ідіть до психолога. Чим раніше ви позбавитеся від своїх блоків, тим легше вам буде надалі. І, звичайно, не бійтеся мінатися, шукати щось нове, перебирати варіанти. Не вийшло в одній справі - йди далі, але не стій на місці. Намагайся спробувати себе всюди. Багато від кого чула, що заважає відсутність досвіду, але звідки йому взятись, якщо навіть не намагались щось зробити?

Олена Соколенко

• Спецпроект «Подорожуй з Вагантом»

#travellingUkraine

За гарними краєвидами не обов'язково їхати закордон, адже наша країна також має надзвичайні та унікальні природні пейзажі. А тут ще й весна наступила, тому вже скоро природа заграє на повну, радуєчи наше око. І можна буде поповнити стрічку інстаграму цікавими фото. Представляємо вам добірку гарних природних і не тільки місць України.

Плебанівський віадук в Тернопільській області

Що то за такий віадук, і що в ньому цікавого? Спершу пригадайте другий фільм про «Гаррі Поттера та таємну кімнату». Пам'ятаєте як на початку фільму Рон та Гаррі добиралися до Гогвортсу на машині, яка літає, і ледве не потрапили під потяг? Цей потяг йшов через гарний міст з арками, саме такі мости називаються віадуками. Той славнозвісний міст знаходиться і в реальності, а саме Швейцарії в селі Гленфіннан.

Якби Гаррі Поттер або Григорій Гончаренко (на наш лад) їхав би до школи магії навчатися змагатися з бісами та підкоряти домовичків у нас на Україні, то саме через міст в Тернопільщині він би проїжджав. Цей віадук знаходиться в селі Плебанівка. Він був побудований у 1896 році австрійськими інженерами, коли ця територія була частиною Австро-Угорщини. Взагалі, таких мостів багато в Західній Європі, але для нашої країни це дуже незвична знахідка. Цікаво те, що цей міст, попри свій солідний вік, добре зберігся і ним досі їздять потяги.

Долина нарцисів в Карпатах

На початку травня в місті Хуст Мижгірського району Карпатської області зелена долина перетворюється на

білосніжну, завдяки цвітінням нарцисів. Цей заповідний масив знаходиться в урочищі Кіресі, якщо точніше.

Поява закарпатської Долини нарцисів пов'язана аж з льодовиковим періодом. Деякі вчені вважають, що тоді сталися певні геологічні катаклізми й з гір сповз величезний шмат землі разом з унікальними рослинами. Після сходу льоду з гір стікало багато води, що сприяло акліматизації, цвітінню і розповсюдженню нарциса.

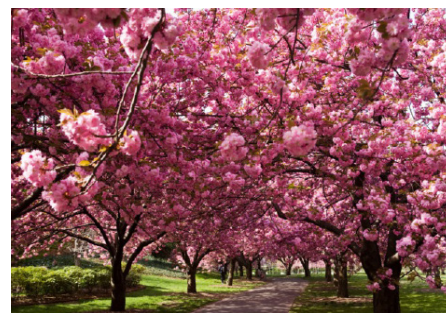

Активський каньйон в Миколаївській області

Це місце цікаве не лише своїми природними даними, але і легендами. «Долина диявола», «Малий Крим» — саме так називають Активський каньйон. Гранітні валуни, стрімкі скелі, величезні кам'яні брили нависають над рікою Мертвовід.

Таку похмуру назву річка Мертвовід отримала не дарма. У її долині знаходяться поховання скіфських царів. За одним із переказів, під час одного із татарських набігів місцеві жителі зварили отруйний відвар, який вилили у ріку. Татари скуштували води та усі померли. За іншою легендою, у цих місцях колись відбулась страшна битва запорізьких козаків з турками, після якої на плесі ріки лежало стільки тіл, що навіть не було видно води.

Активський каньйон у селі Актове, який є частиною природного парку «Бузький Гард», входить до списку семи природних чудес України й вважається однією з найстаріших європейських ділянок суші. Активський каньйон — єдиний у Європі має подібні до знаменитих каньйонів у Північній Америці геолого-ландшафтні показники. Глибина українського каньйону сягає близько 50 метрів, а його площа — 250 гектарів. У Актовому часто зупиняються туристи, аби подивитись на каньйон. Скелі у самому селі є найпопулярнішими серед мандрівників. Далі вони стають крутішими та неприступнішими — саме вони користуються популярністю в альпіністів та фотографів.

Цвітіння сакури в Ужгороді

Це явище збирає чимало туристів в Ужгороді, а також чимало вподобайок у соціальних мережах. Завдяки сакурам у квітні та Долині нарцисів у травні Закарпаття стає справжньою туристичною Меккою: за підрахунками туризмознавців, кількість гостей, які приїжджають в область, в середньому, 300 тисяч.

Цвітіння сакури короткочасне, триває воно 2-3 тижні максимум. Традиційно офіційні дні цвітіння сакури в Ужгороді відзначають з 25 квітня і до кінця травневих свят. В цей час Ужгород взагалі перетворюється у квітковий рай, адже майже одночасно з сакурами починають цвісти магнолії, розпускаються квіти японської айви, яблуні Недзвецкого, флоридської та китайської яблуні.

Як же ці екзотичні дерева занесло на Західну Україну?

Закарпатська легенда свідчить, що одного разу японці їхали з візитом до австрійського імператора Франца-Йосифа I і в подарунок везли сакури. Їхній шлях пролягав через Закарпаття, тому і на ніч посли зупинилися в Мукачеві. Звичайно, звістка про візит японців миттєво облетіла все місто. Вночі місцеві жителі вкрали саджанці японської вишні, а потім під виглядом фруктових дерев продали в Ужгороді. З того часу і росте ця екзотична рослина в Ужгороді та радує око красивим рожевим кольором, хоча і не дає плодів, як сподівалися закарпатці.

Однак, як ви розумієте — це лише легенди, які іноді не мають нічого спільного з реальністю. Якщо вірити офіційним версіям (а їм віриться охочіше), то сакура була завезена в Ужгород в 1923 році. Саме в той час чеська влада активно розвивали мікрорайон Галагов, сьогодні — центр Ужгорода. Цей район в той час був болотистою місцевістю, багатьом рослинам цей ґрунт не підходив. Саме тому вирішили висаджувати сакуру, яка успішно прижилася в м'якому закарпатському кліматі.

• Спецпроект «Подорожуй з Вагантом»

Тунель кохання в Рівненській області

Цей популярний туристичний об'єкт знаходиться біля селища Клевани Рівненської області. До 2017 року йому не було аналогів, аж поки подібний тунель не був відкритий в Китаї. Тунель Кохання розташований на відрізку (близько 4 км) залізничної колії, яка веде від селища Клевани до селища Оржів.

Насправді, це явище не є таким дивовижним і надзвичайним. Цей зелений тунель у лісовому масиві, утворе-

ний через рух потягу деревообробного заводу в Оржеві. На своєму шляху через ліс потяг збиває гілки дерев, кущів. Внаслідок цього й утворився щільний коридор точної форми. Тож це не є дивом природи. Але побачити таку штуку треба, тим паче зробити фото.

До речі, це місце надихнуло японського режисера Акіюші Імазакі на створення романтичної драми. Прем'єра фільму «Клевани: тунель кохання» відбулась 2014 року.

Наталія Усенко

Кращі додатки для мандрівників

Подорожі – чи не найкращий спосіб відпочинку. Особливо в XXI столітті, коли розумні гаджети й програми допомагають купувати квитки, знаходити житло, орієнтуватися в незнайомому місті. Пропоную кращі додатки, які здатні замінити турагентів, хостес і гідів.

Foursquare

Додаток-гід, який показує найближчі заклади. Працює з геоданими – визначає місце розташування людини й відразу показує всі цікаві місця поруч: починаючи від парків, скверів, і закінчуючи великими ресторанами, готелям. Єдиний мінус програми – потрібен доступ до інтернету. Невеликий бонус для всіх користувачів — можна залишати місця на карті, де ви були та ділитися зі своїми друзями й знайомими.

PackPoint

Допоможе зібратися в подорож незалежно від того, чи збираєтеся ви в велосипедний похід, чи на гірськолижний курорт. Виходячи з різновиду відпочинку і кількості днів, програма

запропонує список необхідних речей. Його можна відредагувати під себе. Додаток дозволяє вибрати найпотрібніше і нічого не забути.

Skyscanner

Додаток, який показує дешеві авіаквитки на будь-який напрямок – Європа, Америка, Африка, Австралія. Є договір про співпрацю з лоу-костами, тому турист може полетіти в будь-яку країну за гарну ціну. З корисних функцій можна виділити — можливість покупки квитків завчасно на пів року, рік та вибір оптимальних цін.

BlaBlaCar

Геть тісні маршрутки, повільні автобуси та дороге таксі! Адже подорожувати на хорошій машині з цікавим попутником набагато приємніше. Цей сервіс допоможе знайти людину, з якою вам в одному напрямку. У додатку продумано все: від безпеки мандрівників до зручного інтерфейсу.

MAPS.ME

Додаток має всі карти світу, які можна завантажити й користуватися в офлайн-доступі. Функціонал ши-

рокий: можна будувати маршрути для велосипедистів, автомобілістів, шукати об'єкти, імпортувати дані та вивчати інформацію про заклади на карті. Використовувати без інтернету можна в повному функціоналі — прокладати маршрути, відзначати місця.

Wi-Fi Map або WifiMapper.

Інтернет потрібен всім і завжди. Навіть мандрівникам. Завантажити пошту, подивитися новини, поділитися фото і враженнями в соц. мережах. Інтернет роумінг нашими стільниковими операторами надається за абсолютно захмарними цінами. Що робити? Завантажувати додатки, типу Wi-Fi Map. Вони позиціонують себе як соціальна мережа, де користувачі діляться Wi-Fi пароллями для публічних місць. Обирайте додаток з вищим рейтингом, тоді вище шанс, що в ньому більше паролів. Кращий варіант - перед поїздкою завантажити кілька подібних додатків і подивитися, у кого більше паролів до Wi-Fi в тому місці, куди ви збираєтеся.

Офлайн-конвертер валют

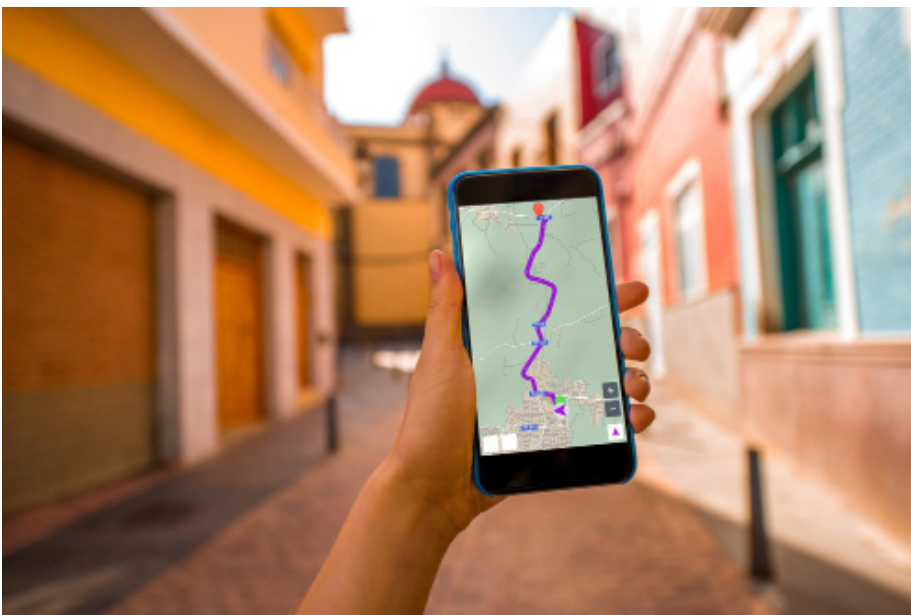
Якщо подорожуєте по інших країнах, то такий додаток незамінний у вашому смартфоні. Пограйтеся з різними додатками по конвертації валют перед поїздкою і залиште собі найбільш вподобаний.

Google Translate

На даний момент найкращий перекладач, який "розмовляє" ледь не на всіх мовах світу. Особливо приємно, коли такий перекладач вміщається в смартфон. Безмежно корисним Google Translate в подорожах став після того, як отримав офлайн-версію. Перед поїздкою в певну країну на свій смартфон можна завантажити офлайн-словники з Google Translate і з легкістю уникнути труднощів перекладу.

Завантаж собі вподобані додатки й подорожуйте з комфортом!

Анастасія Жернова

• Спецпроект «Подорожуй з Вагантом»

Топ 7 способів економії у подорожі без шкоди для власного комфорту

Здається, подорож — це завжди відчутне навантаження на бюджет. Але мало хто знає, що поїздка до країн Європи іноді може обійтися дешевше, ніж відпустка в Одесі чи Львові. Тільки уявіть: ви отримаєте нові враження, побачите круті міста, дізнаєтесь багато цікавого, а коштувати це буде так само, а може й дешевше! Так, це можливо. Сьогодні ви дізнаєтесь 7 способів економії у багатьох країнах Європи.

1. Літак за ціною чашки кави

Ми звикли до того, що літак можуть дозволити собі далеко не всі. Але це давно вже не більше, ніж міф! Якщо планувати поїздку заздалегідь, ви зможете зістикувати собі перельоти так, що підсумкова вартість квитків в обидві боки складе до 60 доларів. У одного тільки Wizz Air понад 20 рейсів з різних міст України (Київ, Херсон, Одеса, Львів). Крім цього, авіакомпанії дуже часто проводять розпродажі та акції, інколи квиток можна купити за 5 доларів! Варіанти перельотів можуть бути найрізноманітнішими, можна прокласти шлях відразу через кілька місць, керуючись наявністю квитків та власною фантазією. Все залежить від того, які міста ви хочете побачити.

До речі, про стикування: якщо ви продумуєте маршрут і купуєте квитки окремо, подбайте про те, щоб часу вистачило на пересадку. Якщо різниця між прильотом і вильотом менше, ніж 2 години, у вас є шанс не встигнути на наступний рейс. Також деякі частини шляху дешевше проїхати на поїздах чи автобусах.

2. Вигода низького сезону

У багатьох екскурсійних містах Європи ціни в період з травня по вересень значно дорожчі, але вже з жовтня починають знижуватися. З'ясуйте, коли настає високий сезон для вашого напрямку, і заплануйте поїздку до або відразу після піку. Наприклад, не обов'язково їхати в серпні на морські курорти, коли у місцевих відпустки, а ціни на квитки та готелі захмарні. У вересні погода також комфортна, але набагато менше туристів, а вартість відпочинку нижче.

3. Готуємо самі

Значну частину бюджету зазвичай займає харчування. У багатьох європейських містах вартість обіду в недорогом ресторані обійдеться в 10-20 доларів. Скоротити витрати майже у 2 рази можна, якщо ви самі будете купувати продукти та готувати. Крім цьо-

го, в деяких містах похід на місцевий ринок — справжня пригода й чудова можливість познайомитись з місцевою культурою.

Якщо лінки готувати чи немає на це часу, зазвичай в супермаркетах є фудкорт, в яких можна швидко поїсти. Після 8-ї вечора їжа, яка залишилася, продається з великою уцінкою. А якщо вже хочеться побалувати себе, то є багато сайтів, на яких даються спеціальні ваучери у кафе та ресторанах.

4. Варіанти з житлом

Знімати готель не завжди вигідно. Адже нормальний номер без тарганів часто коштує, як увесь бюджет, виділений на тиждень подорожі. Тому замість великих готелів, вибирайте хостели або гестхауси. Зверніть увагу на оренду квартир, особливо, якщо їдете в одне місце на більш-менш тривалий термін. Це, до речі, також можливість поспілкуватися з місцевими, а крім того ви будете жити не в стандартному готельному номері (який далеко не завжди вражає сервісом чи чистотою), а в затишній, обставленій квартирі, яка має свою історію та стиль.

5. Знижки — таємна зброя

Якщо ви студент чи викладач, зробіть собі міжнародне посвідчення ISIC, ITIC або IYTC. З його допомогою можна отримати непогані знижки. Вони працюють на території 125 країн. Діє таке посвідчення рік і його вартість близько 200 гривень (точну суму уточнюйте). Таке посвідчення надає величезну кількість пільг на переміщення, розваги та проживання. Наприклад, у багатьох кафе є акції саме для міжна-

родних студентів, зазвичай вони написані в меню або на їх сайті, сторінці у соц. мережах. Крім цього, ви можете запитати на місці в офіціанта або адміністратора. Навіть у парках атракціонів є можливість непогано зекономити, адже ціна для студентів нижча. Також проїзд між містами буде коштувати половину від звичайної вартості, якщо у вас є цей документ. До речі, цікавий факт саме про поїзди: якщо ви запізнилися, не спішіть рвати на собі волосся та панікувати, адже вам повернуть суму за білет або обміняють його на інший, лише вирахують 10-20% за те, що ви вирішили повернути білет вже після відправлення.

6. Безкоштовні екскурсії

Хочете безкоштовні розваги, послуги, екскурсії в чужому місті? В такому разі гуглити потрібно так: «Barcelona for 0 euro», «Paris pour 0 euro» - і знайдете всю інформацію про найближчі безкоштовні події в місті. Запам'ятайте: практично в будь-якому музеї існує «безкоштовний» день. Можливо, це щонеділі / щопонеділка / кожен перший вівторок місяця тощо. Велика ймовірність, що ви на них потрапите. Обов'язково перевіряйте цю інформацію перед поїздом, а краще перед купівлею квитків, адже так ви зможете спланувати вашу подорож так, щоб потрапити усюди, куди хотіли, з мінімальними затратами. Перед подорожжю заздалегідь завантажте аудіогід на свій телефон. Бо часом без коментарів експертів дуже важко зрозуміти цінність картин, та й 5-10 доларів ви точно заощадите.

• Спецпроект «Подорожуй з Вагантом»

7. Вигідні способи переміщення по місту

Купуйте проїзний. Це дійсно вигідно, часто добовий коштує стільки ж, як 4 поїздки. Якщо в планах насичена культурна програма, у цьому дійсно є сенс.

Якщо ви впевнений водій, не орендуйте першу-ліпшу машину в останній

момент. Тут як і з квитками на літак — чим раніше, тим дешевше. Будьте уважні з паркуванням. Секрет в тому, що в центрі міста в Європі вони завжди платні, а ось біля супермаркетів або в торгових центрах — зазвичай дістаються безкоштовно. А ще можна кататися на електронних самокатах або велосипедах. У деяких містах є безко-

штовні велопрокати — наприклад, в Цюриху. В інших випадках часто перші 30 хвилин безкоштовні, а заплатити доведеться лише за вхід в систему.

Відпочивайте із задоволенням і не переплачуйте!

Олена Соколенко

Подорож автостопом – небезпечно чи вигідно?

Подорож автостопом – це не просто можливість з'їздити кудись з мінімальними витратами, а ціла культура, яка дозволяє по-новому поглянути на світ, завести несподівані знайомства і випробувати власну витривалість.

Першим автостопником жартома називають Михайла Ломоносова. Він подолав відстань майже в 1000 кілометрів, щоб здобути освіту. Йому довелося добиратися з с. Холмогори (Архангельська область) до Москви то пішки, то на возі! Якщо ви також зібрались подорожувати автостопом, слід оцінити співвідношення можливих переваг, недоліків і навіть ризиків. Також важливо знати елементарні пра-

водії, сексуальне насильство тощо. Звичайно, більша частина водіїв доброзичливі, але треба бути завжди обережним!

- Гігієна. Знаходячись на дорозі невідомо яку кількість часу, іноді дуже важко знайти місце, щоб просто почистити зуби. Лайфхак для наших читачів: на заправках, як правило, є безкоштовний туалет, а також умивальник. Забувати про гігієну ні в якому разі не можна, автостопник повинен мати охайний вигляд, щоб водій не боявся його підвезти.

Та все ж таки є і велика кількість плюсів у такому досвіді:

Переваги:

ві автостопом:

- будьте завжди в доброму гуморі. Мало хто захоче посадити поряд з собою похмурого попутника, який жаліється на життя;

- будьте тактовними – не нав'язуйте розмови, якщо водій ясно дав зрозуміти, що не налаштований на бесіду;

- будьте ввічливі та поважайте водія і його думку;

- дівчатам або жінкам не варто подорожувати поодиночі, а також треба обдуманно обирати одяг (не варто подорожувати автостопом у відвертому одязі).

Крім цього, існує альтернативний

вила поведінки на дорозі, які забезпечать вам успіх і безпеку.

Недоліки:

- Неможливість власний планувати час. Іноді водія знаходиш за 5 хвилин, а іноді можна простояти на дорозі 3 години, а то й більше.

- Висока ймовірність ДТП. Водії є різні – одні лихачі, а інші їздять на нижній відмітці швидкості. Можуть навіть трапитись такі, що їдуть на підпитку. Якщо ви побачили водія, який дивно себе поводить або не у тверезому стані, то краще до нього навіть не сідати.

- Погодні умови: необхідність перебувати просто неба в очікуванні попутки може підкинути неприємні «сюрпризи». Наприклад, високу чи низьку температуру повітря, неочікувані опади чи шквальний вітер.

- Постійна небезпека. Ймовірні ризики, що чекають на мандрівника — це крадіжки, агресивно налаштовані

- Можливість відчути себе вільним і незалежним, «зламати» систему. Ви можете побути на самоті з собою та перевірити свою силу духу, чи витримаєте ви такі умови.

- Спосіб заощадити – подорож автостопом може бути безкоштовною, але практика показує, що тут уже як домовишся. Все одно ця сума буде значно нижчою, ніж та, яку ви заплатите в поїзді або автобусі.

- Нові знайомства. До речі, цей момент враховується також і водіями автотранспорту. Нерідко водії, особливо ті, хто змушені їхати довго, із задоволенням беруть попутників, які будуть розважати їх розмовами і не дадуть задрімати в дорозі.

- Безцінний досвід у спілкуванні. Це стане хорошим тренінгом для сором'язливих та скромних людей, якщо вони зважаться на такий крок;

Декілька простих правил, які слід дотримуватися кожному мандрівнику-

метод подорожі задешево -BlaBlaCar. Сьогодні це один із найпопулярніших агрегаторів міжміських автодорожніх поїздок. Зараз нараховується понад 80 млн користувачів, з них 5 млн в Україні. BlaBlaCar є більш безпечним способом пересування, ніж автостоп. Перед бронюванням пасажирського місця ти можеш обрати зручний для себе час та дізнатись трохи про водія (кількість поїздок та відгуки) Якщо ж ти боїшся їхати один, завжди можеш обрати варіант, де вже є декілька пасажирів. До речі, ти й про них можеш дізнатись таку саму інформацію, як і про водія.

Звісно, в подорожах автостопом є свої плюси та мінуси, але ви про них не дізнаєтесь, якщо просто сидітимете вдома! Тому враховуйте наші поради та вирішіть, чи готові ви до такої пригоди!

Жернова Анастасія

• Спецпроект «Подорожуй з Вагантом»

Моя перша travel історія

В житті кожного був (чи буде!) його перший раз. Перша подорож кудись за межі рідної країни. Цей досвід незабутній, адже тобі ще немає з чим порівняти, але й велика кількість пригод спікає на цьому тернистому шляху. Зараз я на своєму прикладі розповім вам, як бути готовим до всього та що може статися з новачками, які вперше подорожують за кордон. За свої 20 років я літала в іншу країну всього один раз. Нещодавно. Чи було мені страшно? Дуже.

Моя історія почалася банально: пошук країни. Після важких мук вибору я вирішила поїхати до Єгипту. Там можна досить бюджетно відпочити в хорошому готелі на першій береговій лінії. Звичайно, я дуже багато часу переглядала сайти турагенцій, обираючи найбільш вигідний варіант. Можу вам сказати точно: якщо ви любитель все робити заздалегідь, то купуйте путівки за 2-3 місяці, як зробила це я. Якщо ж ви легкі на підйом, тоді спокійно можете купити так звані «гарячі тури», за якими можна полетіти навіть через два дні. Як тільки купите путівку, вам на пошту надішлють туристичний ваучер, який є підтвердженням того, що вам будуть надані всі послуги. Важливо знати також те, що без цього ваучера вас просто не пропустять через кордон. Краще його роздрукувати в трьох примірниках, аби точно не загубити в останню мить. Так само потрібно врахувати, що туроператори найчастіше пропонують одне місто вильоту - Київ. Саме з Борисполя я і відправлялася. Доїхати до Києва не склало ніяких труднощів, але ось перш ніж виїхати до аеропорту, варто продумати все до дрібниць. Як тільки ви під'їдете до входу в термінал, тут то й розпочнеться справжня пригода. А все тому, що як тільки таксі зупиняється, у вас є рівно 60 секунд для того, щоб зібрати всі свої речі та якнайшвидше покинути автомобіль, інакше вам доведеться платити за паркування. Причому не маленьку суму. Мій найбільший страх був - це забути щось, тому паспорт і ваучер я тримала в прямому сенсі в зубах, вилітаючи з таксі.

Мені було сказано, що реєстрація на рейс відкривається за дві години до посадки. Звичайно ж, я стояла найперша в черзі. Але потім я почула, що за реєстрацію потрібно заплатити. Можна зареєструватися самостійно в окремому терміналі, де потрібно спочатку

вбити своє ПІБ англійською. Будьте уважні: всі дані потрібно вводити точно, як і зазначено в паспорті. Після того як я з горем навіпіл роздрукувала свої квитки, побігла здавати багаж. Моя вам порада: загорніть ваш валізу в плівку! Там з вашими речами ніхто церемонитися не буде, ваша нещасна валіза відчує всю грубість місцевих робітників. Після усіх обов'язкових за-

ся викинути. Час польоту становив 3:50 хвилин, все йшло дуже добре рівно до того моменту, поки ми не почали приземлятися. Я не хочу нікого лякати, аеропорти врешті-решт у всіх країнах різні, але мені попався найжахливіший захід на посадку. Щоб приземлитися, потрібно було зробити гак, зниження літака проходило дуже поступово. Ви подумаете "Що поганого в цьому? На-

ходів я просто пішла насолоджуватися останніми хвилинами на землі. Я багато чула історій про те, що літаки - найбезпечніший у світі вид транспорту, але відчувала себе впевненіше, коли під ногами був ґрунт. Щоб хвилюватися не так сильно, я випила багато валер'янки. До речі, крутість чартерного літака в тому, що ви можете взяти їжу з собою, але воду звичайно ж доведеть-

ваки все спокійно має бути." Як би не так! Через тиск у вухах я на мить подумала, що перестала чути! Чим нижче ми сідали, тим гірше все було: у мене жакливо почали боліти вушні перетинки, як ніби їх хтось ножем різав. Найцікавіше, що розв'язання цієї проблеми дуже просте - більше позіхайте і намагайтеся дихати ротом, як би смішно це не звучало.

• Спецпроект «Подорожуй з Вагантом»

Коли я вже пройшла власні дев'ять кіл пекла, і ми нарешті приземлилися, потрібно було заповнити візу. Хочу сказати, що єгиптяни дуже хитрий народ, з ними потрібно бути дуже обережними. Замість 25\$ за візу мені довелося заплатити 30\$, причому причину мені ніхто не пояснив. Сперечатися з ними не стала, сил на це після «казкового» польоту просто не було. Якщо ви раптом не володієте англійською, можете не перейматися на цей рахунок, адже у багатьох туристичних країнах місцевий народ розмовляє російською мовою. Як тільки я пройшла митний контроль і отримала свій багаж, мене зустрів представник турагентства. По приїзду на ресепшн я пройшла реєстрацію і заселилася у свій номер. Про моє тижневе життя я вам розповідати не буду, а то цілої газети не вистачить. Але хочу вас попередити про деякі правила:

1. В Єгипті раджу туристам бути

дуже уважними на дорогах. Правил дорожнього руху для місцевих просто не існує, а водії не звертають уваги на пішоходів.

2. Обов'язково візьміть з собою зручне і закрите взуття, щоб заходити в море і не поранити ноги об коралові рифи. Я поранила, маленька подряпина заживала десь місяць. 3. З Єгипту не можна вивозити черепашок та корали. Це надбання країни і на кордоні вас можуть оштрафувати. Крім того, у морі не можна відламувати корали, інакше за три місяці він повністю помре.

4. Важливо! Ніколи не залишайте нічого на ліжку. Всі залишені речі персонал, який прибирає вашу кімнату, забирає собі. У кожному номері є сейф, особливо цінні речі потрібно зберігати там.

5. У туристичному Єгипті все купується за 1\$, торгуватися можна й треба завжди.

Величезний плюс моєї маленької подорожі - я змогла навчитися говорити англійською. Раніше мені це не вдавалося, бо я завжди боялася сказати щось неправильно. Потрапивши в іншомовну країну, я зрозуміла, що нічого соромитися. Та й все одно мені там ніхто не знає, тому можна спокійно ганьбитися».

Коли я поверталася додому, то була дуже засмучена. Ти швидко звикаєш до такого легкого життя. Тобі по суті нічого не потрібно робити, просто живи та насолоджуйся. Як завжди буває, дорога додому пролітає непомітно. Куди б ви не поїхали, вас завжди будуть чекати якісь труднощі, але воно того явно варто. Тому якщо ви маєте можливість подорожувати, робіть це, не відкладайте на потім. Потім буде ніколи.

Єлизавета Нікіфорова

• Цікаво про

Більше, ніж свято жінок.

Мабуть, змалку кожен знає, що 8 березня - це Міжнародний жіночий день. Але у деяких країнах ця дата асоціюється з іншими святами. Наприклад, в Албанії та Лаосі 8 березня - це День матері, у Сирії - це День революції. Також з 2014 року на цю дату спадає нове Міжнародне свято жінок-пивоварів. Всі вони мають свою історію та особливе значення.

Міжнародний жіночий день - це глобальне свято, яке відзначає соціальні, економічні, культурні та політичні досягнення жінок. Все почалося з "маршу пустих каструль" 8 березня 1857 року. Жінки Нью-Йорку вийшли на вулицю і під час маршу били у ці самі каструлі, вимагаючи 10-годинний графік роботи та однакову зарплатню з чоловіками. У серпні 1910 р. була організована Міжнародна соціалістична конференція жінок. Німецька соціалістка Луїза Зітц запропонувала встановити щорічний жіночий день і була підтримана Кларою Цеткін, а згодом й іншими. Делегати (100 жінок з 17 країн) погодилися з цією ідеєю як зі стратегією просування рівних прав, включаючи виборче право. В Україну це свято прийшло в 1913 році. Глорія Штейн (всесвітньо відома феміністка, журналістка та активістка) якось сказала: "Історія боротьби жінок за рівність не належить жодній феміністці або організації, але має велике відношення до колективних зусиль всіх, хто дбає про права людини".

Колір цього свята фіолетовий. На

міжнародному рівні вважається, що саме він символізує жінок. Історично поєднання фіолетового, зеленого та білого для зображення гендерної рівності походить від жіночого соціального та політичного союзу у Великобританії 1908 р. Фіолетовий означає справедливість та гідність. Зелений символізує надію. Білий являє собою чистоту, але він більше не використовується через те, що «чистота» є суперечливою концепцією.

Зараз свято втратило первісне політичне значення і перетворилося на

гендерної упередженості в «традиційній» промисловості, де переважають чоловіки. Вона зв'язалася з товариством Pink Boots Society (PBS), неприбутковою організацією, яка підтримує жінок, що працюють в пивоварній галузі, і знайшла там підтримку. Вступний захід відбувся 8 березня 2014 року. Понад 60 жінок-пивоварів у п'яти різних країнах брали участь, одночасно варивши той самий рецепт крафтового пива - Unite pale ale. Наступного року було 80 учасників з 11 країн, які заварили червоний ель Unite.

Свято жінок-пивоварів - це не просто черговий день обізнаності, а також можливість для різних країн налагодити мережу між собою. Крім цього, це благодійна акція, яка допомагає зібрати гроші для Товариства рожевих чобіт та місцевих благодійних організацій. З моменту свого створення він зробив великий внесок у нормалізацію ідеї про те, що жінки можуть успішно працювати в пивоварній галузі.

Є деякі країни, які відзначають День матері 8 березня. Наприклад, в Лаосі та Албанії. Ці країни підтримували комуністичний режим Радянського Союзу та відзначали Міжнародний день жінок 8 березня, як і багато інших республік. Але згодом обидві змінили свій політичний курс, тому Міжнародний жіночий день був змінений на День матері. Хоча свята мають різні назви, їх суть однакова: вшановувати всіх жінок, які будуть або вже є матерями.

день вшанування прекрасних дам: чоловіки вітають своїх матусь, дружин, сестер та доньок зі святом жіночності, краси та приходу справжньої весни.

Міжнародний день пивоваріння серед жінок - це щорічна подія, яка має на меті об'єднати жінок-пивоварів у всьому світі та підвищити їх обізнаність. Це свято було придумане Софі де Ронде у 2013 році. Для неї це був спосіб боротьби проти сексизму та

• Цікаво про

Багато республік колишнього Радянського Союзу також відзначають День матері 8 березня, але його святкування здебільшого пов'язане з Міжнародним жіночим днем. Серед них Азербайджан, Афганістан, Білорусь, Таджикистан, Сербія, Хорватія, Румунія, Македонія, Болгарія. Як і в багатьох інших країнах, День матері в Лос-осі та Албанії не є неробочим святом, але це не впливає на святкування та задоволення від свята.

День революції - одне з важливих державних свят для Сирії. Зіяд аль-Ха-

рірі та партія Баас 8 березня 1963 року здійснили переворот. Спочатку його планували на 7 березня, але дату довелося перенести через те, що уряд виявив, де збираються замовники.

Партія Бааса зберегла владу з того часу, коли Сирія здобула незалежність від Франції. Хафез Асад правив з 1971 по 2000 рік, а його син Башар Асад прийшов до влади у 2000 році. Було багато суспільних і політичних змін, які відбулися з революцією, але конституційні свободи були зупинені і ніколи не відновлені. Це свято

відзначає початок приходу до влади керівної партії. Революція 8 березня - дуже важлива подія в історії Сирії. Це змінило сирійський уряд та життя сирійців, саме тому День революції є державним святом.

Лише один день, на який випадає аж 4 свята. Нехай деякі з них не дуже різняться, але кожне має свою особливість і цікаву історію, про які варто знати.

Олена Левицька

Що прочитати в березні місяці?

Ось і настав перший місяць весни — пори натхнення та романтичного настрою. Нарешті буде тепло і ти, мабуть, захочеш щось почитати. Якщо ти досі не знаєш який бестселер обрати, ось тобі підбірка книжок, які змусять покинути усі справи й не відпустять до останньої сторінки. Будь обережніше!

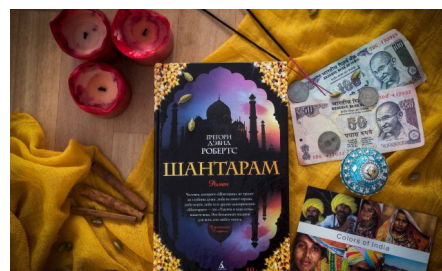

Макс Кідрук «Доки світло не згасне назавжди»

Цей письменник пише технотрилери, містичні романи. На його книжки мене підсадила моя сестра. Спочатку думала, що якась нісенітниця, але потім мене дійсно затягнуло. Роман «Доки світло не згасло назавжди» який вийшов у 2019 році, це не просто книга. Її доповнює мобільний додаток та інтерактивна обкладинка. Щоб все це побачити, просто завантажте додаток (Google Play або App Store). А сам роман про двох сестер — Руту та Індію. Сестри Рута й Індія, попри незвичайні імена, проживають цілком буденні життя: Індія навчається на лікаря, Рута закінчує одинадцятий клас. Усе раптово змінюється, коли через нещасний випадок гине наречений Індії. Раніше близькі сестри віддаляються, звинувачуючи одна одну в тому, що сталося. І саме тоді, коли, здавалося б, із конфлікту вже не виплутатися, Рута виявляє, що здатна впливати на реальність у снах. Невдовзі в її сновидіннях з'являються химерні тіні, і що ближче вони підступають, то дужче мерхне світло довкола дівчини. За нестримним бажанням повернути колишнє життя Рута не помічає, як кожен наступний сон стає дедалі темнішим.

Луїза Мей Елкотт «Маленькі жінки»

Ця книга ватра твоєї уваги. Адже по ній знята мелодрама, яка вийшла в цьому році. «Маленькі жінки» Луїзи Мей Елкотт — культовий роман багатьох поколінь американських дівчат. Ним зачитувались до самозабуття; над ним плакали та сміялися; його розбирали на цитати й неодноразово екранізували. Четверо сестер — миловидна й пухленька Мег, незграбна і схильна до хлопчачих витівок Джо, манірна юна леді Емі та сором'язлива жертвна Бет — усі вони намагаються стати хорошими, зазнаючи невдач та здобуваючи маленькі перемоги на шляху до самовдосконалення. Їм співчуваєш і заздриш, разом із ними переживаєш та радієш. І врешті-решт ті далекі американські дівчатка стають по-справжньому близькими тобі, а роман — чи не найулюбленішим!

Грегорі Робертс «Шантарам»

В основу цієї книги покладено події з життя автора. А от основа роману розгорталася в Індії. А якщо ти ще шанувальник індійської теми, то тобі обов'язково варто прочитати книгу «Шантарам». Книга розповідає історію вихідця з Австралії на ім'я Лін, на долю якого випадає немало випробувань. Автор бестселера — Грегорі Девід Робертс, який має славу прекрасного письменника. У книзі багато сторінок, тому з нею можна приємно провести не один вечір. Грегорі Девід Робертс, як і герой його роману, багато років був поза законом. Учинивши серію грабунків, він опинився в австралійській в'язниці, де мав провести

дев'ятнадцять років. Але у 1980-му він утік і наступні десять років бурлакував — у Новій Зеландії, Азії, Африці та Європі. Проте більшість часу він провів у Бомбеї, де облаштував безплатну лікарню для бідноти, а ще підробляв і фальшивомонетником, і контрабандистом, і торгівцем зброєю. Коли ж його нарешті схопили в Німеччині та знову посадили, він скористався цим для того, щоб написати роман «Шантарам», який миттю став світовим бестселером.

Оксана Забужко «Польові дослідження з українського сексу»

Ось цю книгу нам задавали читати в університеті. Вона досить цікава, ти повинен/на прочитати. Повір мені: ти не пожалкуєш. Якщо ти читав уже щось із Забужко і належиш до тих, кому вона не подобається, ти не можеш не погодитися з тим, що вона — майстер модерну, глибокий знавець української історії та уважний дослідник людських відносин. Деякі романи приходять до нас саме тоді, коли ми повинні їх прочитати: цей — про небезпеку повного занурення в іншу людину, про тотальну любов, яка вимагає від жінки відмови від самої себе, свого таланту, місії та простору, від своєї душі та долі. Роман видано англійською, болгарською, голландською, іспанською, німецькою, польською, румунською, російською, сербською, шведською, чеською мовами. У романі розказується про складні стосунки української поетеси, що приїхала викладати в США, та амбітного скульптора.

Анотація до першого видання книги: «Сексуальна одісея художника й поетеси, розгортаючись в Україні й Америці кінця XX століття, обертається правдивою середньовічною містерією, у якій героїня проходить кругами недавньої української історії, щоб зустрітися віч-на-віч із Дияволом».

• Цікаво про

Макс Кідрук «Не озирайся та мовчи»

Остання книга в нашій підбірці. Уяви, що на Землі існує місце, яке ніби застигло в часі. Місце, здатне сховати будь-кого, хто прагне втекти від реальності. Уяви, що для того, аби туди потрапити, достатньо не озиратися й мовчати та набрати певну комбінацію в ліфті. Є лише одна проблема: в такому місці часом з'являються речі, страшніші за те, від чого ховаєшся.

Життя сім'ї Грозанів раптово змі-

нюється. Вони переїжджають до нового будинку, і чотирнадцятирічний Марк змушений піти до нової школи. Хлопець начитаний, розумний, але дуже сором'язливий — ідеальний об'єкт для цькування. Щодня більше замикаючись в собі, він мріє про світ, де немає знущань і безпричинної жорстокості. Одного дня Марк знайомиться із Сонею, дівчиною з паралельного класу, яка розповідає йому про існування такого світу і про можливість туди потрапити... просто скористав-

шись ліфтом у їхньому будинку. Хлопець не розуміє, навіщо Соня вигадує нісенітницю, які легко спростувати, але зрештою вирушає за нею. Він не підозрює, що звичайна мандрівка на десятій поверх загрожує чимось набагато гіршим за руйнування уявлень про реальний світ.

Ось такий маленький список книг, які ти можеш прочитати теплими березневими днями. Приємного тобі читання!

Анастасія Жернова

Голі та смішні письменники

Письменники теж люди

Ці борці за свободу українського народу огорнуті ореолом святості. Вони стають прикладом для наслідування, адже дійсно зробили дуже багато для української культури. Проте ми часто забуваємо, що видатні особистості є частиною того самого народу, за який вони боролися. Тобто теж були людьми, як і ми з вами. Я знайшла декілька цікавинок про відомих українських письменників, не для того, щоб показати якісь негативні сторони цих ідолів, а для того, щоб ми познайомилися з ними ближче, щоб ми побачили в них себе. Як то кажуть «choose your fighter».

же був такою самою живою людиною як і ми — зі своїми недоліками, пристрастями та примхами.

Ми знаємо Шевченка не тільки як письменника, але і художника. Ось про цю сторону його творчості й поговоримо. Тарас любив малювати себе, його автопортрети важко порахувати. Чимало з них не дійшли до нашого часу, а відомі лише з листувань чи спогадів його сучасників. Чимало розкидані на сторінках рукописів, листів, на аркушах робочих альбомів і навіть на малюнках інших авторів. Існує цікавий автопортрет, якого багато хто не бачив. Шевченко зобразив себе на ньому голим, в чоботях на фоні парусного ко-

1849 роках в Аральській експедиції, на яку Шевченка заслали в наслідок участі у Кирило-Мефодіївському товаристві. Зрозуміло, що це «голе селфі» було заборонене і царським і радянським урядом.

Як красиво відшити жінку

У збірці «Зів'яле листя» Франко написав «Тричі мені являлася любов». Але, насправді, являлася вона значно частіше. Товариш за часів навчання у Відні та біограф Франка Василь Щурат склав список коханих письменника. Найперша та найбільша любов — Ольга Рошкевич, її рідна сестра Михайлина, шкільні учительки Ольга Білінська та Юлія Шнайдер, а також пізня любов Ася Шехович.

Цікавинками в цьому списку є дружина його приятеля Болеслава Вислоуха Марія та перша галицька феміністка Наталя Кобринська. Насправді цей список не повний.

Одного разу Василь Щурат став свідком розмови між Франком та Кобринською:

— Ви в мені любитеся? - грайливо запитала Кобринська, коли вони разом проводили вікенд у Львові.

Франко, кілька секунд подумавши, прямо відповів:

— Я не тільки у Вас, але в багатьох. Мушу, щоб писати любовні поезії.

Матюки

Складно уявити, що б ідейні візрі українського народу, ці «вожді» і просвітники та й матюкалися. Але всяко бувало. Саме про це «всьяке» пише Ярина Цимбал українська літературознавиця і редакторка у своєму спецпроекті «20-ті LIVE з Яриною Цимбал» на сайті «ЛітАкценту».

Вона досліджує культуру, побут письменників та акторів 20-х років. І натрапляє на цікаві знахідки:

Студент лісового факультету сільськогосподарського інституту Володимир Гжицький пригадував літературні вечірки в першій половині 20-х у Харкові:

Голий автопортрет

Він вже так давно прикрашає стіни кабінетів української мови у школах, збирає пил на гранітних пам'ятниках та вишитих рушниках, що, мабуть, і забув як колись любив зухвало одягатися та випивати чарочку рому. Так, це все про нашого «Кобзаря», «пророка» Тараса Шевченка.

Його образ в українській культурі — це образ страждальця народу, відданого сина своєї батьківщини, який весь час писав про село. Доволі сумний і стереотипний образ виходить. Але він

рабля.

"Шевченко носій слова, хоч і засланий, і нібито напівзабутий, але вже тепер навіть визнаний речником свого народу — себе оголює. На поверхні це може виглядати як богемність, артистичний епатаж; у глибшому сенсі це — ствердження своєї людськості, своєї автентичності", - коментує картину літературний критик Григорій Грабович у своєму дослідженні про цей малюнок.

Автопортрет був написаний у 1848-

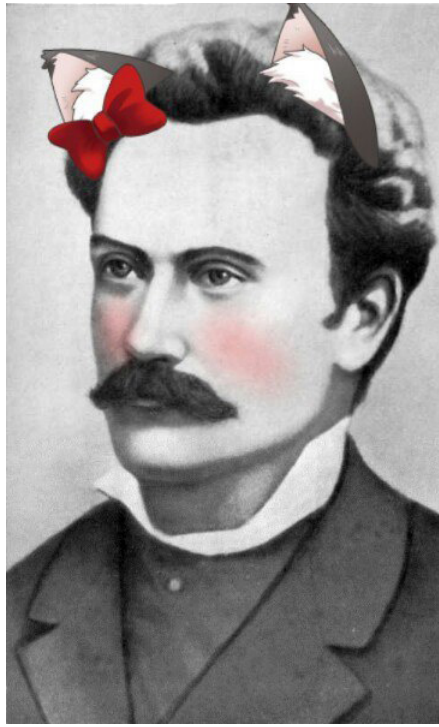
• Враження

«Ті вечори, коли виступав Хвильовий і деякі товариші з інших літературних організацій, бували іноді бурливі, а то й скандальні. Пригадую один такий вечір з Миколою Хвильовим. Читав він своє оповідання, що мало назву «КП(б)У». Починалось воно приблизно так: «Коли поїзд виринається з міста і дає протяжний гудок, то карлик Альоша, що сидить у вікні й чує гудок, каже до сестри: "Я знаю, що каже гудок, коли отак гу-у-у"».

— Що саме? — питає сестра.

— Він каже: Кпбу-у-у...

Сестрі подобається метафора Альоші, і вона назвала його поетом. Через деякий час вечірка у домі сестри. Зібрані молоді пари, хлопці та дівчата. І до сестри прийшов хлопець, тільки Альоша не має пари й це його злить. Він нервується. Сестра намагається його розважити, але даремно. У цей час почувся знайомий гудок паровоза. Сестра хоче звернути увагу гостей на Альошу, щоб розважити хлопця, і розповідає про відому метафору. Альоша слухає і його розбирає злоба, і на пропозицію сестри [розказати], що Альоша розуміє під цим паровозним гу-у-у, Альоша кричить на весь голос: в п...у! Хвильовий вимовив це не вживане в літературі слово також на весь голос. Зчинився неймовірний галас. Молодь ревля від сміху, а жінки почали демонстративно виходити з залу. Хвильовий

стояв спокійно і, вичекавши, аж зал втихомирився, продовжував читати оповідання і закінчив його під оплески залу».

«Гжицький не зовсім точно переказує сцени з оповідання Миколи Хвильового «Лілюлі» (1923)» - зазначає Ярина Цимбал. «У першій частині горбань Альоша розповідає товаришу Огре: «А коли паровик, минувши депо,

вилітає в степ, він кричить не то радісно, не то журливо: "Гу-гу-у!"... І от недалечко спускають пари: "Чох-чих!"... А я чомусь думаю, що паровик гудить спроволюка так: "Ка-пе-бе-у! Ка-пе-бе-у!"».

У фіналі твору злий і ображений Альоша на вечірці після вистави сам привертає до себе загальну увагу:

«...Некрасивий карлик сказав голосно — і всі стихли:

— От що: хочу новину сказати... Знаєте, як гудить паровик, коли вилітає в далекий степ?..

Ви думаєте так: гу-у-у?..

Льоля сказала:

— Ну да... Він чудово придумав. Скажи, Альошо!

Всі причаїлись, слухали.

...Тоді некрасивий карлик голосно й схвильовано сказав:

— Коли паровик вилітає в далекий степ, коли він пролетить зелений семафор, тоді він назад кричить так: в п...у-у!

Альоша так чітко протягнув на «у» площадне слово, що майже всі підскачили».

Від першої публікації «Лілюлі» в журналі «Червоний шлях» і того ж таки року у складі збірки «Осінь» (1924) це слово ніколи не друкувалося повністю — лише через трикрапку.»

Наталія Усенко

• Апетитно про кіно

Неймовірна історія Мулан.

Історія про дівчину, яка повинна була стати зразковою дружиною та матір'ю. Жити, як усі, пораючись з домашніми обов'язками. Але ніщо з цього їй не цікавило. Вона хотіла знайти своє покликання і бути там, де стане по-справжньому щасливою. Хотіла зробити так, щоб батько пишався нею. Заради цього вона наважилася піти проти стійких традицій своєї країни. Це вам нічого не нагадує?

Так, це історія «Мулан». Саме у 1998 році виходить мультфільм студії "Walt Disney Pictures", в основу якого покладена середньовічна китайська балада про Хуа Мулань. Ніяка інша жінка в історії Китаю не викликає стільки захоплення. Вона вважається втіленням благочестя і поваги до батьків. За легендою батько Мулан був солдатом і виховував доньку, як хлопчика. Вона не тільки вміла ткати й вишивати, а й практикувала бойові мистецтва, верхову їзду, стрільбу з лука та фехтування. У вільний час вона любила читати посібники на тему військової стратегії. Коли вийшов наказ про військові збори, її батько повинен був піти туди. Мулан розуміла, що він,

швидше за все, помре. Якщо ж він відмовиться їхати, то буде звинувачений у відсутності патріотизму. Також за легендою дівчина мала брата, але він був занадто молодий, щоб піти до армії. Тому Мулан зважилася на службу замість батька, одягнувшись чоловіком. Насправді, вона прослужила імперії дванадцять років, а її обман викрився лише тоді, коли Мулан повернулася додому і переодягалася у жіночий одяг. Тоді її друзі побачили, що весь цей час воювали пліч-о-пліч з дівчиною. Ця історія є однією з найцінніших легенд Китаю. Вона включена в підручники в китайських школах

Як же створювали цей мультфільм? Спочатку це мав бути короткометражний фільм під назвою "China Doll", про пригнічену і нещасну китайську дівчину, відвезену англійським принцом на захід. Тоді робітник студії Діснея й автор дитячої книги Роберт Д. Сан-Сусі запропонував зробити фільм, сюжет якого буде ґрунтований на китайській поемі "Гімн про Хуа Мулань". Так студія Діснея об'єднала два окремі проєкти.

Створення "Мулан" почалося в 1994

році, коли знімальна група направила художників у Китай на три тижні, щоб зробити фотографії та замальовки місцевих пам'яток для натхнення і ввібрати місцеву культуру. Команда дуже довго вивчала традиції Китаю, щоб максимально точно відтворити події. Перед творцями фільму стояло завдання зробити стрічку простою, а також змінити характер Мулан, щоб вона була більш привабливою і самовідданою. Анімацією Мулан і її батька займалася одна і та ж група під керівництвом Марка Хенна. Таким чином хотіли досягнути справжнього споріднення між персонажами. А як же з'явився Мушу? Коли Роберт Сан Сусі розповідав майбутнім творцям "Мулан" легенду про переодягнену жінку-воїна, він згадав про дракона, який супроводжував її та підтримував в усьому. Ця деталь не сподобалася команді, бо великого дракона було нерéalно вписати в дію мультфільму. Тоді Сан-Сусі згадав про те, що дракони можуть бути будь-якого розміру, так і було вирішено зробити Мушу завбільшки з ящірку.

• Спецпроект

Щоб пояснити це рішення глядачам, Мулан говорить Мушу про те, що він занадто маленький, на що дракон відповідає, що він став таким спеціально "для твоєї ж зручності".

Багато сцен мультфільму були створені за допомогою моделювання. Наприклад, сцена, де гуни переслідують Мулан, була зроблена програмою "Аттіла", її також використовували у мультфільмі "Король Лев". У результаті кожен гун відрізнявся від інших. Іншим програмним забезпеченням, розробленим для цього фільму, був "Faux Plane". Ця програма була використана під час сцени, в якій китайці кланяються головній героїні, натовп - це панорамний фільм, де справжні люди кланяються. Він був перероблений в анімований передній план сцени.

Перший мультфільм отримав колосальний успіх, тому студія випустила ще дві частини, які розповідали про життя Мулан після війни. Потім у 2009 році вже китайська кінокомпанія випускає перший фільм. Після прокату в Азії він отримав хороші касові збори й непогані відгуки. В березні цього року відбудеться прем'єра кінострічки "Мулан" виробництва "Walt Disney Pictures", режисеркою якого є Нікі Каро. Трейлери фільму вже викликали суперечності у глядачів. Чому так вийшло?

В трейлері можна помітити сильно

змінений склад героїв: кудись зникла така харизматична бабуса Мулан, але з'являється сестра головної героїні. Здивуванням для усіх стає і те, що у

супротивників Імперії Північних загартників виявляється є відьма, але в першій канонічній версії її не було. У екранізації прихильники не побачили й інших улюблених персонажів – світляка та дракона Мушу. Нікі Каро надала такий коментар з цього приводу: "Я думаю, наш фільм повинен бути вдячний Мушу за його незамінність. Ми не

будемо повторювати класику, але в нашій історії є духовна істота, пов'язана з предками Мулан, але це не Мушу". Якщо дивитися трейлер уважно, то можна зрозуміти, що його замінили на фенікса. Нікі Каро офіційно підтвердила, що в її фільмі також не буде музичних композицій з оригіналу. Режисерка зауважує, що це могло стати перешкодою для того, щоб показати на екрані задуманий реалізм. Багато фанатів не підтримали ці зміни, але слід давно вже звикнути до того, що студія "Walt Disney Pictures" любить додавати новеньке у свої роботи.

Крім того, ще не екранізовану картину чекав скандал, коли творці фільму представили новий постер. Глядачі побачили, що головну роль у фільмі виконує китайська актриса Лю Іфей, яка раніше підтримала силові дії поліції Гонконгу відносно протестуючих громадян. У відповідь на це в соціальних мережах почали поширюватися заклики до бойкоту майбутньої картини. Чи вплине це на касові збори? Ми дізнаємось це тільки після прем'єри. Хай там як, але радимо усім подивитися цей фільм, аби скласти власну думку. Кіно з кожним роком підвищує свій рівень і ми зможемо побачити повторний і свіжий погляд на цю історію.

Єлизавета Нікіфорова

Незалежне кіно в Миколаєві

В лютому пройшов 10-й фестиваль американського кіно «Незалежність», в якому показували 6 документальних стрічок на різні гостросоціальні теми. Організаторами фестивалю стали Платформа MY ART та комунальна установа «Агентство розвитку Миколаєва» за підтримки Посольства США в Україні.

Як пройшов фестиваль? Які стрічки показували? Що найбільше запам'яталося? Розглянемо детальніше.

День 1: навчаємось у в'язниці та підкорюємо вершини

На відкриття фестивалю прийшло близько 200-х охочих познайомитися з мистецтвом. Ювілейний фестиваль американського кіно відкрився документальним фільмом «Нуль відсотків».

Режисер цього фільму Тім Скусен (Tim Skosen) – відомий кінорежисер, режисер і сценарист безлічі документальних стрічок та рекламних відео. Його роботи отримали визнання на американських та міжнародних фестивалях, таких як «Бронзовий Лев» на фестивалі «Канські леви», приз за кращу режисуру на фестивалі «Aspen

Comedy Arts». Також автор знімав рекламу для світових компаній Nike, Microsoft, Sprint, Coca-Cola, Snapple, Nestle та інших.

Миколаєвці мали змогу особисто поспілкуватися з режисером фільму, який приїхав представляти свою роботу. Перед показом Тім Скусен дав коментар: «В США ми дуже часто бачимо роль документального кінематографіста. Хочеться показати речі та місця, в які звичайним людям важко потрапити. В цьому випадку разом з вами ми опинимось за стінами в'язниці суворого режиму, в якій є багато злочинців. Побачимо з вами, як освіта змінює їх життя.»

Фільм розповідає про навчальну програму Hudson Link у в'язниці Сінг-сінг. Ця програма дає можливість в'язням здобути ступінь бакалавра в галузі поведінкових наук. Але разом з освітою в'язні здобувають другий шанс на нормальне та щасливе життя.

«Нуль відсотків» показує щирі емоції та зізнання у скоєні неправильного вибору. Це історія про другий шанс, про усвідомлення та прийняття. Разом із головними героями глядачі пережи-

ли всі прикрощі та незгоди, які випали на долю в'язнів.

Після фільму режисер, відповідаючи на запитання глядачів, зізнався, що його думка щодо стереотипу про в'язнів змінилася. За словами режисера зйомки йшли протягом 4-х днів. Тім зізнався, що в Сінг-Сінг знімальну групу впустили всього на один день. Вони дуже просили і добилися два дні на зйомки. При цьому керівництву в'язниці збрехали, що їм дали дозвіл на три дні. Потім напросилися окремо на вручення дипломів, і в підсумку вийшло 4 знімальні дні по кілька дороговартісних годин.

Тім Скусен зауважив, що не боявся проводити зйомки, адже його мати працює в програмі Hudson Link і викладає в'язням літературу. Саме завдяки їй і її розповідям у режисера з'явилася ідея зняти таку історію. Цікаво те, що зазвичай рецидив в'язнів у скоєні злочинів по всьому світу становить 60 %, а в'язнів, які пройшли навчання за програмою – 0%, в чому і полягає назва фільму.

• Враження

Кінострічка «Нуль відсотків» нещодавно була придбана каналом HBO та отримала ряд престижних нагород: приз за кращу режисуру в Лас-Вегасі, Брекерінджі, Вейл, Арлінгтоні, штат Огайо, на кінофорумі Urbanworld, а також нагороду «Срібне серце» на кінофестивалі в Далласі.

Другим фільмом першого дня фестивалю став «Стіна світанку» 2017 року - фільм про одне з найспічніших сходжень століття. Це саме той фільм, який повинен бути в списках фільмів для мотивації. Надзвичайно цікава історія скелелаз Томмі Колдвелла, який подолав негаразди долі. Потрапивши у полон разом зі своєю командою в Киргизстані, він мав вберегти своє життя і життя своїх друзів, прийнявши тяжкий вибір – скинути зі скелі чоловіка, який взяв їх у полон.

Незадовго після того, він втратив свій вказівний палець – головний «інструмент» у його роботі - внаслідок нещасного випадку, але це його лише зміцнило. Коли його шлюб розпався, він втамував біль, присвятивши себе неймовірній меті – подоланню Стіни Світанку.

Протягом фільму глядачі підкорювали вершину разом з Томмі Колдвеллом та його напарником Кевіном Йоргенсоном. Разом з головними героями вони пережили злет і падіння в прямому значенні цього слова. Чи вдалося їм це зробити? Подивіться самі (фільм є в інтернеті, тільки цього я вам не казала).

Нагороди: Приз глядацької аудиторії фестивалю SXSW в Остіні; Офіційний відбір фестивалю IDFA в Амстердамі; Найкращий документальний фільм на фестивалі в Гринвічі; Найкращий альпіністський фільм на фестивалі у Тренто; Премія глядачів фестивалю SF DocsFest у Сан-Франциско

День 2: знайомимося із зіркою правосуддя та «батьком» американських «хрюши та степаши».

Другий день – знайомство з біографічними фільмами про відомих американців, які неабияк вплинули на американську культуру.

«РБГ: життя ікони правосуддя» 2018 року – фільм про Рут Бейдер Гінзбург, яку називають однією з найпопулярніших і найвпливовіших жінок Америки. Рут 86 років, і вона - суддя Верховного Суду США. Її призначав сам Білл Клінтон. Вона - друга жінка, яка зайняла пост судді Верховного Суду США після Сандри Дей О'Коннор. І перша суддя-єврейка. Вона пережила 4 ракові пухлини, смерть чоловіка і гендерну дискримінацію, а зараз вона - кумир мільйонів, жінка, яка пробила «скляну стелю», Великий Брат справедливості

та честі.

Головна героїня займалася судовими справами з порушень прав жінок та гендерної дискримінації. Вона виступала проти нерівності темношкірих співробітників американських компаній, брала участь у справах за фактом расизму і випустила кілька книг з цивільного права. Цей фільм номінувався на дві премії «Оскар» та отримав 12 нагород у 49 інших преміях.

«Будемо сусідами?» - фільм 2018 року. Чи часто ви чуєте по телевізору якісь добрі та приємні меседжі? Чи чули ви коли-небудь, щоб по телевізору вам казали, що вас люблять просто за те, який ви є? Таке і в житті не кожен почує. Але американським дітлахам, які зараз вже зовсім дорослі, дуже пощастило, адже в їхньому телевізорі «жив» добрий-добрий чоловік, який казав їм таке кожного дня.

У стрічці йдеться про людину, найлюбленішого сусіда Америки – Міс-

тера Фреда Роджерса, котрий хотів і змінював бездушний «ящик», додаючи до телевізійних прийомів духовне начало і дитячу психологію. Понад 30 років він вів програму «Будемо сусідами?», говорячи з дітьми їхнім темпом розмови, не поспішаючи, і на ті теми, які дітям були важливими та цікавими.

День 3: живемо разом з копами та слухаємо джаз

«Ерні та Джо, кризові копії» 2019 року - фільм про двох техаських офіцерів поліції. Вони створили загін, який спеціалізується на роботі з правопорушниками, що мають ментальні хвороби.

Один із головних героїв розповів історію, яка пояснює принцип їхньої роботи: черговий виклик – жінка, яка погрожує вбити себе пістолетом, дзвонить до поліції й каже, що нікому не потрібна. Надворі ніч і вся її родина зараз спить, а вона од відчаю виріши-

ла попросити допомоги таким чином. І коли спершу приїхав загін поліції, озброєний з ніг до голови, з певною ціллю – будь-яким способом обеззброїти жінку, то Ерні, розповідаючи цю історію, запропонував варіанти того, що відбудеться потім:

- або загін поліцейських (повторюю: озброєних з ніг до голови) розпочне план і, наступаючи на жінку, налякає її і вона вистрілить в когось із службовців

- або наступаючи, вони побачать активні дії жінки, яка намагатиметься себе захистити, і змушені будуть відкрити вогонь, адже вона несе небезпеку.

Так чи інакше жертв не оминуть, але чи насправді це так? Адже головною ціллю для поліцейського є пістолет, який потрібно будь-яким чином забрати. Але для головних героїв ціллю є, в першу чергу, людина. Тому, приїхавши на виклик і підтримуючи весь час зв'язок із жінкою по телефону, Ерні та Джо порозумілися з нею і надали їй те, чого вона хотіла – допомоги. А потім забрали пістолет. Цікаво те, що Ерні та Джо підтримують зв'язок із врятованими і надалі.

«Квінсі» 2018 року. Фільм про живу музичну легенду всіх часів та народів. Режисерам Алану Хіксу та Рашиді Джонс (дочка головного героя) потрібні дві години лише для того, щоб пояснити досягнення головного героя. 85-річний Квінсі Джонс допоміг досягти нереальних вершин Майклу Джексону та Рею Чарльзу, продюсуючи їх. Крім цього, записав і багато власних композицій, які ви напевне хоч раз чули у своєму житті.

У Голлівуді він склав партитури, номіновані на "Оскар", для In Cold Blood і The Wiz, а на телебаченні - безсмертні теми для Roots та Sanford and Son. Він передав адаптацію Стівена Спілберга «Кольоровий фіолетовий» та стартовий блок Вілла Сміта «Свіжий принц Бель-Ейр». Заснував журнал Vibe - видання, яке очолювало легітимізацію хіп-хопу як форми мистецтва. Судячи з великої кількості знаменитостей, він дружить з усіма, хто коли-небудь переходив етап нагородження "Греммі". І він зробив незмінне добро завдяки благодійній роботі та іншим громадянським віддачам, приносячи мільйони на допомогу Африці в рамках кампанії «Ми - це світ».

Фестиваль пройшов чудово, давши змогу миколаївцям познайомитися з американською культурою ближче. Кожна унікальна історія зачепила глядачів своєю щирістю та оригінальністю.

Наталія Усенко

Стереотипи про жінок

8-го березня чоловіки готові носити жінок на руках, повторюючи, що вони найпрекрасніші істоти на світі і їх потрібно захищати. Але як тільки свято проходить, ці «найпрекрасніші істоти» біжать до психолога, щоб впоратися із безліччю проблем. Психологи впевнені: часто проблеми жінок викликані сформованими про них стереотипами.

Жінка повинна сидіти вдома та виховувати дітей.

На мій погляд, це помилка. Так, коли в родині з'являється дитина, жінка повинна бути з ним, щоб у малюка сформувалася довіра до світу. Але не всі готові постійно працювати в домашніх умовах. У жінки теж є свої інтереси та цілі, яких вона хотіла б досягти у своєму житті. І якщо не надавати їй таку можливість, то в сім'ї можуть початися конфлікти. Представниця прекрасної статі стане замкнутою і буде відчувати себе самотньою. А у деяких може навіть проявлятися неспівідомої агресія на дитину і чоловіка тільки через те, що

вона не змогла перетворити свої плани в дії. Повноцінна і щаслива сім'я буде тільки тоді, коли чоловік допоможе розвиватися своїй другій половинці.

Якщо ти блондинка, то все – це вирок!

Цей стереотип дуже старий і він залишається донині. Науково не доведено, що колір волосся впливає на інтелект. Різні фактори впливають на наші розумові здібності, наприклад, виховання, гени, соціальне оточення, психічна стимуляція. Крім того, безліч жінок-блондинок домоглися визнання, серед яких Джоан Роулінг і Мерилін Монро, Мішель Мерсьє й Енні Леннокс, а також безліч інших. Але, на жаль, образ дурної блондинки сильно закріпився в рекламі та кіно, що підштовхує до неусвідомленого «фальши-

вого» сприйняття їх.

Жінка попелюшка.

Прати, прибирати та готувати повинна жінка, а чоловік повинен заробляти. Самий труднопрохідний стереотип. Якщо жінка дуже зайнята на роботі й повертається додому вночі, то чоловік, який не розбирається в бізнесі, але любить свою дружину, обов'язково буде готувати. Начебто природно, але в такій парі все бачать ущербність. Ну не повинен чоловік займатися домашнім господарством, варити борщі та водити дітей до школи — інакше він «баба». Однак дозвольте довідатися, чому жінка може безоглядно любити й слідувати за своїм чоловіком-декабри-

жіночим напором: зараз вже нікого не здивує жінка-таксист, жінка-каскадер, жінка-винахідник або жінка-член заповарної експедиції. Не потрібно навіть ходити далеко: взяти хоча б багатодітну маму або маму-одиначку — хіба слабка особистість могла б нести подібну ношу? Так, жінкам безумовно потрібно, щоб про них дбали і їх захищали, проте це зовсім не означає, що вони слабкі та безпорадні створіння, не здатні протягнути й дня без чоловічого плеча.

«Хочу нареченого! Та розкоші!»

Принц на білому коні — таємна і така жадана фігура, яку все життя чекає кожна дівчина. Більшість чоловіків

переконана, що будь-яка жінка без винятку полює за грошима, і успішний чоловік — найвірніший і природний шлях реалізувати дану потребу. Що ж, може, і так. Але все-таки 8 з 10 жінок перш за все шукає в чоловікові турботу, вірність, чуйність, захист і любляче серце. Він може не бути мільйонером,

але їй важливо, щоб він любив і обсерігав її. Часом чашка гарячого какао, зроблена морозним зимовим вечором, скромна валентинка, не забута в день всіх закоханих, або посилка, передана в лікарню, цінніше і дорожче діамантів і шуб. Не всі жінки зайняті гонитвою за матеріальними благами, далеко не всі.

Очевидно, що якщо ми спробуємо застосувати той же стереотипний ряд на другій половині людства, то відразу стане очевидна вся його абсурдність. Наше суспільство ще не до кінця позбулося «в'їжджених» в його історію стереотипів. Жінки всього світу борються з ними, спростовують їх, відстоюють свої права і свободи та пермагають зі змінним успіхом.

Анастасія Жернова

«Надо говорить человеческим языком»

Проблема вживання рідної мови завжди гостро стояла перед українцями. Протягом всього історичного періоду видатні письменники та діячі боролися проти гніту української мови, однак у наші часи ця проблема постала зовсім з іншого боку. Деякі люди відносять вживання державної мови у повсякденному житті до поняття «патріотизм». Існує думка, що

українці, які говорять російською у повсякденному житті, показують таким чином зневагу до Батьківщини. А про російськомовні міста України ходять чудернацькі чутки: якщо тут заговорити на українській з продавчиною чи водієм, то тебе просто проігнорують. Я вирішила провести такий собі експеримент, в якому тиждень розмовляла українською мовою. Його мета була

подивитися на реакцію миколаївців. Кожного дня я їхала на маршрутку в університет і з понеділка по п'ятницю називала потрібну мені зупинку тільки українською. Також після універу я ходила в магазини та супермаркети, щоб придбати продукти, ввечері виходила на прогулянку і питала у випадкових перехожих куди можна піти у Миколаєві.

• Враження

Громадський транспорт. Зазвичай я їжджу на маршрутках у самий «час пік», коли вони максимально забиті людьми і водій не завжди чує зупинку на російській. Не дивлячись на це, весь тиждень мене розуміли, висаджували там, де я просила, деякі навіть здивовано посміхались, коли чули рідну мову. Але один раз не обійшлося все ж таки без грубості. Я їхала до університету і попросила пана водія зупинити на «шостій». Він досить грубо перепитав «де?», а коли я повторила, то почула «надо говорить человеческим языком».

Магазини та супермаркети. Касири взагалі не звертали увагу, якою мовою я їм відповідаю, лише інколи самі переходили на українську, коли зверта-

А коли я купляла воду у цілодобовому магазині, то продавець сказала, що я молодець і взагалі вона дуже поважає людей, які говорять українською.

Звичайні перехожі. На вулиці також майже ніхто не звертав уваги на те, що я звертаюсь до них саме українською мовою. Деякі питали звідки я приїхала і чому саме в Миколаїв. Я вигадала легенду, що приїхала з Сумщини, а вибрала Миколаїв, бо знайомий дуже гарно зарекомендував мені це місто. Найбільше мені сподобалось, як після моїх слів миколаївці не тільки посміхались, а й починали розказувати якісь цікаві шматочки з історії міста чи старі легенди про деякі місця. Так я дізналась, що абсолютно всі авіаносні кораблі Радянського Союзу побудовані

Я питала у деяких перехожих, з якими у нас була досить тепла бесіда, чому в Миколаєві практично не розмовляють українською у повсякденні, та чи цураються вони її. І завжди, без краплі сумнівів, я чула, що всі дуже поважають і люблять рідну мову, але змалку всіх вчать говорити російською, так звикли, так розмовляли батьки, дідусі та бабусі.

Згідно з проведенням мною дослідженням, переважна більшість добре розуміє рідну мову, не насміхається над її носіями, однак просто звикли спілкуватись російською. Також не мало людей, почувши рідну мову, без вагань починають вживати її у діалозі. Однак було декілька випадків, коли її не розуміли або не хотіли розуміти, як

лися до мене, а от з продавчинями було веселіше. Мабуть, всі хто живе у квартирі, мають біля дому чи у дворі магазинчик з привітливою тітонькою, яка можливо знає вас з дитинства, бо ви часто бігали туди за морозивом або щемимось. Коли я прийшла у таку ятку і попросила зважити цукерок, то побачила, як торгівець дивно подивилася на мене, а потім спитала звідки я. У нас зав'язалася розмова, з якої я дізналась, що продавчинню звуть тьотя Галя, і що вона взагалі раз п'ятий чує, як хтось розмовляє чисто українською мовою.

в Миколаєві, одна з найкращих знахідок вітчизняної археології — золота пектораль, була знайдена саме у цьому місті. Ще багато добрих відгуків я почула про зоопарк, Миколаївський Академічний Український театр драми та комедії, музей суднобудування і флоту тощо. А одна жіночка розказала мені якусь стару легенду про козачку, яка чекала на свого коханого, але так і не дочекалася. А потім довірила мені невеличку таємницю: козачку й зараз можна побачити місячної ночі на крутому березі в районі парку Перемоги.

у випадку з водієм.

За допомогою цього експерименту я переконалась, що миколаївці не цураються української мови. Ми любимо своє місто і країну, пишаємось її здобутками та нашими земляками. Радіємо кожному забитому голу, переживаємо за наших хлопців та дівчат на олімпійських іграх, підспівуємо нашим співакам на Євробаченні та плачемо за нашими захисниками у зоні бойових дій незалежно від мови, якою ми спілкуємось. Саме це об'єднує нас.

Олена Левицька.

Миколаїв та урбаністика - головні проблеми

Щоденно ми стикаємося з безліччю незручностей, як тільки виходимо із власного дому. Усі ці проблеми міста, про які ми так звикли писати в соц. мережах, вже давно досліджені цією прекрасною наукою, про яку досить мало хто знає. А вона стосується кожного!

Урбаністика — наука, присвячена розвитку різних міських систем (транспорт, пішохідна інфраструктура, екологія, охорона здоров'я та інші), їх взаємодії між собою та з жителями міста. Урбаністика має на меті зробити місто доступним для кожного його жителя.

Трохи статистики: у багатьох містах лише 30% жителів мають власний автомобіль, а усі інші використовують велосипеди або громадський транспорт. Але місто неправильно розставляє пріоритети серед транспорту.

Повернемося саме до топ-проблем Миколаєва.

• Вулиці для машин, а не для пі-

шоходів. У кожному українському місті приблизно 1000 вулиць, але якщо ви прогуляєтесь по багатьох з них, то навряд чи знайдете хороше освітлення і благоустрій. Зазвичай пішоходи мають дуже вузький тротуар, значну частину якого займають припарковані автомобілі. Як це виправити? Розширити тротуари шляхом звуження автомобільних смуг, посадити дорослі дерева, робити освітлення не лише над дорогою, а і над тротуарами. Також важливо прибрати відкриту землю

• Громадський транспорт. Це дуже давня проблема для Миколаєва. Лише у радянські часи місто мало сплановану та розвинену систему транспорту. Але зараз майже увесь транспорт — це маршрутні таксі. Трамвайна і тролейбуса мережі зношені на 90%, а рухомий склад дуже давно не оновлювався. Так, зараз місто намагається розібратися з цією проблемою: закуплені й

вже використовуються комунальні автобуси, планується закупівля 50 нових тролейбусів, побудована нова тролейбусна лінія вздовж усього мікрорайону «Намив», але цих зусиль вистає для повноцінного розв'язання цієї проблеми.

• Безпека пішохода і водія авто. За даними патрульної поліції, за 2019 рік в Україні сталося 150120 ДТП (за добу 411). В них загинуло 3350 осіб. Тобто в середньому щодня гине 9 осіб, кожні три години — одна людина. Будь-які транспортні реформи, спрямовані на збереження життя, наштовхуються на нерозуміння і небажання жертвувати вигаданими перевагами особистого автомобіля заради життя тисяч людей. Чому у нас смерть на дорозі сприймається як щось само собою зрозуміле, як неминуче зло? Адже це не так. Смертей можна уникнути.

• Спецпроект

Необхідно проектувати дороги так, щоб розігнатися до 100 км/год було просто неможливо. Знижувати швидкість автомобілів потрібно в першу чергу в місцях, де потенційно можливо збити пішохода. Це внутрішньодворові проїзди, райони щільної житлової забудови, вулиці біля шкіл, парків, місця з інтенсивним пішохідним рухом і, звичайно, пішохідні переходи.

У комфортному місті на першому

— зараз його стан просто жахливий. Щотижня трамваї сходять з рейок через дуже погане покриття, інтервали руху досягають 30 хвилин, а рухомий склад знаходиться у критичному стані: не працюють двері, поламані сидіння, розбиті вікна та жахлива шумоізоляція. Влітку вагон перетворюється на пічку, а взимку на холодильник. Трамвай — єдиний вид транспорту, який допустимий на пішохідних вулицях,

Громадський транспорт у місті повинен бути важливішим за особисті автомобілі. Автівки не повинні займати увесь вільний простір як на дорогах, так і на тротуарах, у дворах. Трамваї, автобуси та тролейбуси повинні бути зручними, чистими та доступними, щоб кожен житель міста міг ним користуватися і не соромитися цього. Хороше місто — це місто, де будь-яка людина може спокійно переміщати-

місці завжди повинен бути звичайний пішохід. Це незахищений учасник дорожнього руху. Його не треба ховати за парканами і сварити кожен раз, коли людина переходить дорогу не по зебрі. Після пішоходів повинні бути велосипедисти, які у нашому місті просто бояться виїздити на дороги.

Також не слід забувати про трамвай

оскільки траєкторія його руху заздалегідь передбачувана. Вулиця, звільнена від руху автомобілів, стає затишним і чистим місцем відпочинку городян. При цьому залишається можливість швидко і зручно переміщатися. Гарний приклад — історичний центр міста у Львові. Він закритий для автомобілів, але через нього проходить трамвай.

ся. Але поки керівники нашого міста будуть сприймати шанс поліпшити міське середовище виключно як необхідність "освоїти бюджет", нічого хорошого і комфортного не з'явиться і жодної проблеми ніколи не буде вирішено.

Стефан Ленц

Зірки зашепотіли

Що? Не віриш у гороскопи? Звичайні гороскопи в тебе не вірять теж, але цей особливий Він життєвий!

Овен

Відмінний місяць для самореклами. Розклеєні в гуртожитку оголошення, що містять хвалебні промови на вашу честь, обов'язково підвищать вашу популярність серед сусідів і вашого коменданта. Розвісивши аналогічні на стінах Могилянки, ви досягнете загального визнання.

Телець

Нехай гармонія отінить ідальню університету і не покине її відтепер. Використовуйте принцип золотого перетину всюди — для розрахунку розташування черги в їдальні, їжі на тарілці і її кількості. Також можете використовувати й складніші формули, де змінними будуть виступати продукти, їх

сезонність, походження і вид подачі. Як у крадчих домах Лондона і Парижа.

Близнюки

Добре б, звичайно, зібратися на пару, але якось ліниво. Це про вас? Тоді не збирайтеся! В ліжку краще.

Коли часу зовсім не залишиться і щось робити треба буде зовсім терміново, зробіть пару показових рухів. І так зійде.

Рак

У березні ви тільки порадієте, якщо хтось інший в чомусь помилиться, чогось важливого не помітить або проспить першу пару. Це означає, що і вам можна бути небездоганим. В разі

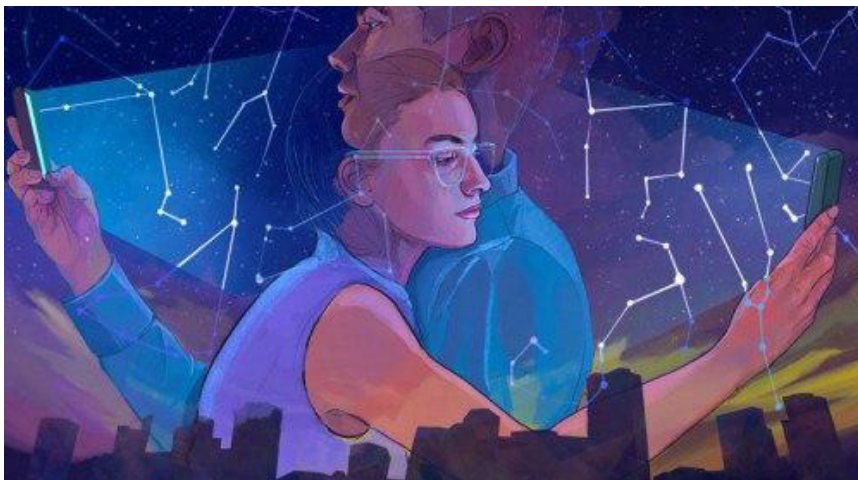
любовним. Якщо відчуваєте, що Амур не поспішає працювати на вас, беріть ініціативу у свої руки. Замість стріл можете використовувати клаптики зім'ятого паперу. Запустивши такий «снаряд» у вашу симпатичну одногрупницю/одногрупника, ви маєте шанси на взаємну симпатію, якщо звичайно поліцію через замах не викличе.

Діва

Березень місяць повинен пройти для вас під знаком квадрата. Варто оточити себе цією геометричною фігурою по максимуму, якщо ви звичайно не гуманітарій. Само собою, вітаються картаті тканини, гра в хрестики-нулики й шахи.

Ваги

Чи не занадто багато у вас пар, які заважають вам глибоко зайнятися самопізнанням, гарненько відпочити, помедитувати, врешті-решт? Швидше за все так, і перший, і найгірше з них — перша пара. Позбавтеся від неї й ви звільните масу часу, збережете нерви й зміцните своє здоров'я.

чого можна сказати викладачу, що всі ми люди, а людям властиво помилятися.

Лев

Більше уваги приділяйте справам

• Враження

Скорпіон

Носіть рожеві окуляри з гордістю і не знімайте їх навіть у надзвичайних обставинах. Не зовсім звичний колір для серйозного університету, а якщо викладачі будуть обурюватися пода-руйте їм такі ж, вони їм не завадять. В такому випадку ви збережете в цілості себе під час сесії та свою нервову систему.

Стрілець

Постарайтеся в березні вибратися на фізру. Якщо відчуваєте, що це ніяк не виходить, терміново записуйтеся на оздоровчий фітнес. Він не тільки підніме вам настрій на весь тиждень, але і

заощадить вам час, все ж краще, ніж на греблю ходити.

Козеріг

Можливо, в березні трапиться щось таке, що назавжди змінить ваш характер. Швидше за все, ви зустрінете людину, яка вплине на вас так само. Ну, згадайте, ви вже зустрічалися з ним, коли стояли в черзі в душ в гуртожитку, може він і для вас потім місце займе, поки ви з пар біжите.

Водолій

Живіть легко, а ступінь тяжкості вашого життя не повинна перевищувати той вантаж, яким обтяжений равлик — власний будиночок. Носіть все своє з

собою або розвивайте здібності важко-атлета і туриста. Обійтися можна без чого завгодно. Мінімалізм зараз в моді.

Риби

У березні рекомендується довіряти своїй інтуїції. Тому, якщо людина вам не подобається, перестаньте з нею спілкуватися. Якщо вам не хочеться сидати вранці в руту, сідайте в спринтер, але пам'ятайте: в руті більше місця, щоб протиснутися крізь вічно нахабних бабульок, які не хочуть вас випустити на зупинці.

Єлизавета Нікіфорова

Travel checklist

НАЙВАЖЛИВІШЕ

- ☐ Документи
- ☐ Бронювання
- ☐ Білети
- ☐ Гаманець

ОДЯГ

- ☐ Нижня білизна
- ☐ Верхній одяг
- ☐ Одяг для сну
- ☐ Скомбіновані образи

ЗАВАНТАЖ

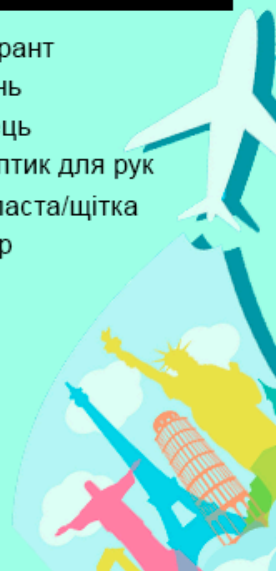
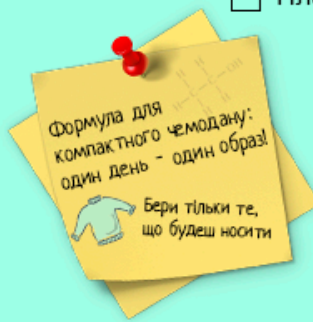
- ☐ Офлайн-мапи
- ☐ Аудіогіди
- ☐ Книги у дорогу
- ☐ Музика у дорогу

ГАДЖЕТИ

- ☐ Телефон
- ☐ Навушники
- ☐ Зарядний пристрій
- ☐ Power bank

ГІГІЄНА

- ☐ Дезодорант
- ☐ Шампунь
- ☐ Гребінець
- ☐ Антисептик для рук
- ☐ Зубна паста/щітка
- ☐ Пластир

Газета «Вагант». Експериментальна версія.

Точка зору авторів може не співпадати з позицією редакції і засновника.

Адреса редакції: м. Миколаїв, вул. 68 Десанників, 10.

E-mail: studvagant@gmail.com

Web: www.chmnu.edu.ua

Газета видається з 1997 року.

Виходить раз на місяць. Публікації друкуються мовами оригіналу.

Об'єм _ ум. др. аркуша

Свідцтво про реєстрацію МК № 478 від 19.10.2005 р.

Головний редактор: Олена Соколенко.

Редакційна колегія: Стефан Ленц, Єлизавета Нікіфорова, Олена Левицька, Анастасія Жернова, Наталія Усенко, .

Дизайн і верстка: Стефан Ленц.

Відповідальна за випуск: Ірина Білоус.

Надруковано в ФОП Ємельянова Т. В.

Адреса: вул. Шевченка, 14.

Наклад _ екз. Замовлення № _____

Підписано до друку _._.2020